

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 265

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas
2006 m. rugsėjo 26 d.

Turinys	I	<i>Aktai, kuriuos skelbti privaloma</i>	
	★	2006 m. rugsėjo 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1405/2006, nustatantis konkrečias žemės ūkio priemones mažosioms Egėjo jūros saloms, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003	1
	★	2006 m. rugsėjo 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1406/2006, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1788/2003, nustatantį mokesčių pieno ir pieno produktų sektoriuje	8
		2006 m. rugsėjo 25 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1407/2006, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartinės importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą	10
	★	2006 m. rugsėjo 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1408/2006, draudžiantis su Lenkijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti menkes ICES I, II b zonose	12
	★	2006 m. rugsėjo 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1409/2006, draudžiantis su Prancūzijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti menkes ICES I, II (Norvegijos vandenys) zonose	14
		2006 m. rugsėjo 25 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1410/2006, iš dalies keičiantis Reglamente (EB) Nr. 1002/2006 nustatytą kai kurių cukraus sektoriaus produktų reprezentacines kainas ir papildomus importo muitų dydžius 2006–2007 prekybos metams	16
	II	<i>Aktai, kurių skelbti neprivaloma</i>	
		Komisija	
		2006/646/EB:	
	★	2006 m. rugsėjo 26 d. EB ir Turkijos muitinių bendradarbiavimo komiteto sprendimas Nr. 1/2006, nustatantis išsamias EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 taikymo taisykles	18
		2006/647/EB:	
	★	2006 m. rugsėjo 22 d. Komisijos rekomendacija dėl gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, veiksmingumo ir dėl teiginių apie šiuos gaminius (pranešta dokumentu Nr. C(2006) 4089) ⁽¹⁾	39

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1405/2006**2006 m. rugsėjo 18 d.****nustatantis konkrečias žemės ūkio priemones mažosioms Egėjo jūros saloms, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) Dėl kai kurių Egėjo jūros salų ypatingos geografinės padėties, tiekiant žmonėms vartoti, perdirbti arba žemės ūkyje naudoti būtiniausius produktus, atsiranda papildomų transporto išlaidų. Be to, dėl izoliuotumo ir atokumo atsirandantys objektyvūs veiksniai dar labiau suvaržo šių Egėjo jūros salų ūkio subjektus bei gamintojus ir labai kenkia jų veiklai. Tam tikrais atvejais ūkio subjektai ir gamintojai susiduria su dvigubu izoliuotumu. Šios kliūtys gali būti sušvelnintos sumažinant minėtų produktų kainą. Todėl tikslinga nustatyti specialią tiekimo tvarką, pagal kurią būtų užtikrinamas tiekimas į Egėjo jūros salas ir papildomų išlaidų, atsirandančių dėl šių salų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo, kompensavimas.
- (2) Egėjo salų patiriamas problemas ypač sustiprina šių salų mažumas. Norint užtikrinti, kad numatytos priemonės būtų veiksmingos, jos turėtų būti taikomos tik saloms, vadinamoms „mažosiomis salomis“.
- (3) Bendrijos politika siekiant padėti vietos gamybai mažosiose Egėjo jūros salose, nustatyta 1993 m. liepos 19 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2019/93, nustatančiu konkrečias priemones mažosioms Egėjo jūros saloms

dėl tam tikrų žemės ūkio produktų⁽¹⁾, buvo taikoma daugeliui produktų ir tų produktų gamybos, prekybos jais ar jų perdirbimo priemonėms. Šios priemonės buvo veiksmingos ir užtikrino žemės ūkio veiklos išsaugojimą bei plėtrą. Bendrija turėtų ir toliau remti tokią gamybą – pagrindinį veiksnių užtikrinant aplinkos, socialinę ir ekonominę pusiausvyrą mažosiose Egėjo jūros salose. Patirtis rodo, kad, kaip ir kaimo plėtros politikos atveju, glaudesnė partnerystė su vietos valdžios institucijomis gali padėti tikslingiau spręsti konkrečias atitinkamų salų problemas. Todėl parama vietos gamybai ir toliau turėtų būti teikiama pagal bendrą programą, parengiamą tinkamiausiu geografiniu lygmeniu, ir šią programą Graikija turėtų pateikti Komisijai.

- (4) Kad būtų pasiektas tikslas sumažinti kainas mažosiose Egėjo jūros salose ir sumažinti papildomas išlaidas, atsirandančias dėl jų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo, tačiau išlaikant Bendrijos produktų konkurencingumą, pagalba turėtų būti teikiama Bendrijos produktų tiekimui į mažąsias Egėjo jūros salas. Teikiant tokią pagalbą turėtų būti atsižvelgiama į papildomas vežimo į mažąsias Egėjo jūros salas išlaidas ir, jei tai yra žemės ūkyje naudojami ir perdirbimui skirti produktai, į papildomas išlaidas, atsirandančias dėl salų izoliuotumo ir atokumo.
- (5) Atsižvelgiant į tai, kad kiekiai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, neviršija mažųjų Egėjo salų tiekimo poreikių, ši tvarka nekenkia tinkamam vidaus rinkos veikimui. Be to, specialios tiekimo tvarkos ekonominė nauda neturėtų sukelti susijusių produktų prekybos iškraipymų. Todėl turėtų būti uždrausta išsiųsti arba eksportuoti šiuos produktus iš mažųjų Egėjo jūros salų. Tačiau šiuos produktus turėtų būti leidžiama išsiųsti arba eksportuoti, jeigu specialios tiekimo tvarkos teikiama ekonominė nauda yra kompensuojama, arba, perdirbtų produktų atveju, siekiant sudaryti sąlygas regioninei prekybai. Taip pat reikėtų atsižvelgti į eksportą į trečiąsias šalis ir todėl leisti vykdyti perdirbtų produktų eksportą, atitinkantį tradicinį eksportą. Be to, šis apribojimas neturėtų būti taikomas tradiciniam perdirbtų produktų išsiuntimui. Siekiant aiškumo, šis reglamentas turėtų nurodyti referencinis laikotarpis tradiciškai eksportuojamiems ar išsiunčiamiems kiekiams apibrėžti.

⁽¹⁾ OL L 184, 1993 7 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 (OL L 270, 2003 10 21, p. 1).

- (6) Norint pasiekti specialios tiekimo tvarkos tikslus, šios tvarkos ekonominiai privalumai turi turėti įtakos gamybos sąnaudoms ir sumažinti kainas visoje gamybos ir paskirstymo grandinėje iki pat galutinio vartotojo. Todėl ekonominiai privalumai turėtų būti užtikrinami tik tada, jei jais faktiškai pasinaudos galutiniai vartotojai, taip pat turi būti atliekami tinkami patikrinimai.
- (7) Kad būtų galima lengviau pasiekti vietinės žemės ūkio produktų gamybos plėtros ir žemės ūkio produktų tiekimo tikslus, tiekimo saloms planavimas turėtų būti suvienodintas, o Komisijos ir Graikijos partnerystė susisteminta. Graikijos paskirtos valdžios institucijos turėtų parengti prognozuojamus tiekimo balansus, ir jie turėtų būti pateikti Komisijai tvirtinti.
- (8) Mažųjų Egėjo jūros salų ūkininkai turėtų būti skatinami tiekti kokybiškus produktus ir turėtų būti palengvinama prekyba tokiais produktais.
- (9) Siekiant sušvelninti konkrečias ūkininkavimo mažosiose Egėjo jūros salose kliūtis, atsirandančias dėl jų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo, mažumo, kalnuotumo, klimato ir ekonominės priklausomybės nuo nedaugelio produktų, gali būti taikoma nuostata, leidžianti nukrypti nuo Komisijos nuoseklios politikos neleisti teikti valstybės veiklos pagalbos Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų gamybai, perdirbimui ir prekybai jais.
- (10) Įgyvendinant šį reglamentą neturėtų būti sumažintas konkrečios paramos, kuri iki šiol buvo skiriama mažosioms Egėjo jūros saloms, dydis. Kad galėtų įgyvendinti tinkamas priemones, Graikija turėtų disponuoti sumomis, lygiavertėmis paramai, kurią Bendrija jau suteikė pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2019/93. Šiuo reglamentu nustatoma nauja paramos žemės produktų gamybai mažosiose Egėjo jūros salose sistema turėtų būti koordinuojama su likusioje Bendrijos dalyje galiojančia parama tiems patiems produktams ir siekiant aiškumo, Reglamentas (EEB) Nr. 2019/93 turėtų būti panaikintas.
- (11) Remiantis subsidiarumo principu ir 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisyklės ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams⁽¹⁾, esme, mažosioms Egėjo jūros saloms skirtų konkrečių priemonių valdymą derėtų perduoti Graikijai. Taigi šios priemonės gali būti

vykdomos pagal Graikijos pateiktą ir Komisijos patvirtintą paramos programą.

- (12) Graikija nusprendė nuo 2006 m. sausio 1 d. taikyti bendrosios išmokos schemą visai šaliai. Siekiant užtikrinti atitinkamos tvarkos dėl mažųjų Egėjo jūros salų koordinavimą, Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 turėtų būti iš dalies atitinkamai pakeistas.
- (13) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾.
- (14) Šiame reglamente numatyta programa turėtų būti pradėta nuo 2007 m. sausio 1 d. Tačiau tam, kad programa galėtų būti pradėta taikyti minėtą dieną, Graikijai ir Komisijai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos iki programos taikymo pirmosios dienos turėtų būti leista imtis visų parengiamųjų priemonių.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

IVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis ir apibrėžimas

- Šiuo reglamentu nustatomos konkrečios priemonės dėl Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų ir žemės ūkio produktų gamybos būdų, skirtos sumažinti sunkumus, kurie atsiranda dėl mažųjų Egėjo jūros salų atokumo ir izoliuotumo.
- Šiame reglamente „mažosios salos“ reiškia visas Egėjo jūros salas, išskyrus Kretą ir Eviją.

2 straipsnis

Bendrijos paramos programa

Nustatoma Bendrijos paramos mažosioms saloms programa. Ji apima:

- specialią tiekimo tvarką, kaip numatyta II skyriuje, ir

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1156/2006 (OL L 208, 2006 7 29, p. 3).

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

b) konkrečias paramos vietos žemės ūkio produktams priemonės, kaip numatyta III skyriuje.

d) jei taikoma, poreikį nesudaryti kliūčių galimai vietinių produktų gamybos plėtrai.

II SKYRIUS

SPECIALI TIEKIMO TVARKA

3 straipsnis

Prognozuojamas tiekimo balansas

1. Nustatoma žemės ūkio produktų, kurie mažosiose salose yra būtini žmonių maistui, kitų produktų gamybai arba naudojimui žemės ūkyje, speciali tiekimo tvarka.

2. Parengiamas prognozuojamas tiekimo balansas, kuriame nurodomas 1 dalyje minimų žemės ūkio produktų kiekis, reikalingas metiniams tiekimo poreikiams patenkinti. Prognozuojamą tiekimo balansą sudaro Graikijos paskirtos valdžios institucijos, ir jis teikiamas Komisijai patvirtinti.

Gali būti parengtas atskiras įmonių, kuriose pakuojami ir perdirbami vietos rinkai skirti produktai, tradiciniam siuntimui į likusią Bendrijos dalį ar eksportui vykdant tradicinę prekybą, poreikių prognozuojamas balansas.

4 straipsnis

Specialios tiekimo tvarkos taikymas

1. Pagalba teikiama 3 straipsnio 1 dalyje minimų produktų tiekimui į mažąsias salas.

Pagalbos suma nustatoma atsižvelgiant į papildomas prekybos produktais mažosiose salose išlaidas, skaičiuojamas nuo Graikijos žemyninėje dalyje esančių įprastinių pakrovimo uostų, taip pat iš tranzito salų uostų ar pakrovimo į galutinės paskirties salas, uostų.

2. Įgyvendinant specialią tiekimo tvarką, visų pirma atsižvelgiama į:

a) konkrečius mažųjų salų poreikius ir tikslus kokybės reikalavimus;

b) tradicinius prekybos srautus su žemyninės Graikijos dalies uostais ir tarp Egėjo jūros salų;

c) siūlomos pagalbos ekonominį aspektą;

3. Teisė naudotis specialia tiekimo tvarka suteikiama su sąlyga, kad ekonominė nauda būtų faktiškai perduota galutiniam vartotojui.

5 straipsnis

Eksportas į trečiąsias šalis ir išsiuntimas į likusią Bendrijos dalį

1. Produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, gali būti eksportuojami į trečiąsias šalis arba išsiunčiami į likusią Bendrijos dalį tik laikantis pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą nustatytų sąlygų.

Šios sąlygos visų pirma apima pagalbos, gautos pagal specialią tiekimo tvarką, grąžinimą.

2. Eksportuoti į trečiąsias šalis arba išsiųsti į likusią Bendrijos dalį galima produktus, mažosiose salose perdirbtus iš produktų, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, neviršijant tradicinio eksporto ir tradicinio išsiuntimo kiekių. Eksportuojami ar išsiunčiami kiekiai nustatomi pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

Už taip eksportuojamus produktus eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama.

6 straipsnis

Išsamios tvarkos taikymo taisyklės

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą. Tokios taisyklėse visų pirma apibrėžiamos sąlygos, pagal kurias Graikija gali iš dalies keisti kiekius ir išteklius, kasmet skiriamus įvairiems produktams, kuriems gali būti taikoma speciali tiekimo tvarka, ir prirėkus nustatyti pristatymo sertifikatų sistemą.

III SKYRIUS

PARAMOS VIETOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAMS PRIEMONĖS

7 straipsnis

Paramos priemonės

1. Paramos programa apima priemones, kurių reikia vietinės žemės ūkio produktų gamybos tęstinumui ir plėtrai mažosiose salose užtikrinti.

2. Paramos programa parengiama tokiu geografiniu lygmeniu, kokį Graikija mano esant tinkamiausią. Programą rengia Graikijos paskirta kompetentinga institucija; Graikija, pasikonsultavusi su atitinkamo vietos lygio kompetentingomis institucijomis ir organizacijomis, programą pateikia Komisijai tvirtinti.

8 straipsnis

Atitikimas ir suderinamumas

1. Priemonės, kurių imamasi pagal paramos programą, turi atitikti Bendrijos teisę, būti suderinamos su kitomis Bendrijos politikos kryptimis ir priemonėmis, kurių imamasi šioms politikos kryptims įgyvendinti.

2. Priemonės, kurių imamasi pagal paramos programą, turi būti suderinamos su priemonėmis, kurios įgyvendinamos pagal kitas bendrosios žemės ūkio politikos priemones, ypač bendrą rinkų organizavimą, kaimo plėtrą, produktų kokybės reikalavimus, gyvūnų gerovę ir aplinkos apsaugą.

Pagal šį skyrių negali būti finansuojama jokia priemonė teikiant:

- a) papildomą paramą išmokų ar pagalbos schemoms, nustatytiems pagal bendrą rinkos organizavimą, išskyrus objektyviais kriterijais pateisinamais išskirtiniais atvejais;
- b) paramą mokslinių tyrimų projektams arba priemonėms, kuriomis siekiama paremti mokslinių tyrimų projektus, arba priemonėms, kuriomis Bendrijos finansavimas gali būti skirtas pagal 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimą 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ⁽¹⁾;
- c) paramą priemonėms, kurioms taikomas 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽²⁾.

9 straipsnis

Paramos programos turinys

Paramos programą gali sudaryti:

- a) kiekybiniais rodikliais apibūdinta esama žemės ūkio gamybos padėtis, atsižvelgiant į turimų įvertinimų rezultatus, kuriuose nurodomi skirtumai, trūkumai ir plėtros galimybės;

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/53/EB (OL L 29, 2006 2 2, p. 37).

⁽²⁾ OL L 227, 2005 10 21, p. 1.

- b) siūlomos strategijos, pasirinktų prioritetų ir kiekybinių tikslų apibūdinimas, poveikio, kurio tikimasi ekonomikos, aplinkos ir socialinėje srityse, įskaitant užimtumą, vertinimas;

- c) priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis ir bendra orientacinė finansavimo lentelė, kurioje apibendrinami galimi panaudoti išteklių;

- d) įvairių priemonių, kurių imamasi pagal paramos programą, suderinamumo ir nuoseklumo patvirtinimas ir kriterijai, naudojami atliekant stebėseną ir vertinimą;

- e) priemonės, kurių imtasi siekiant užtikrinti veiksmingą ir tinkamą programos įgyvendinimą, įskaitant reklamos, stebėsenos bei vertinimo priemones ir nuostatas dėl patikrinimų bei administracinių sankcijų;

- f) už programos įgyvendinimą atsakingos kompetentingos institucijos nurodymas ir atitinkamo lygio institucijų ar susijusių įstaigų nurodymas.

10 straipsnis

Stebėseną

Procedūros ir fiziniai bei finansiniai rodikliai siekiant užtikrinti veiksmingą paramos programos įgyvendinimo stebėseną patvirtinami pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

IV SKYRIUS

PAPILDOMOS PRIEMONĖS

11 straipsnis

Valstybės pagalba

1. Komisija gali leisti teikti veiklos pagalbą dėl žemės ūkio produktų, kuriems taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai, šiuos produktus gaminančiuose, perdirbančiuose ir parduodančiuose sektoriuose, siekiant sušvelninti konkrečias ūkininkavimo mažosiose salose kliūtis, atsirandančias dėl jų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo.

2. Graikija gali skirti papildomą finansavimą paramos programai įgyvendinti. Tokiais atvejais Graikija pranešta Komisijai apie valstybės pagalbą, o Komisija pagal šio reglamento nuostatas gali ją patvirtinti kaip paramos programos dalį. Tokiu būdu nusiųstas pranešimas apie pagalbą yra pranešimas pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį.

V SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

12 straipsnis

Finansiniai ištekliai

1. Šiame reglamente numatytos priemonės yra intervencinės priemonės, skirtos reguliuoti žemės ūkio rinkas, kaip apibrėžta 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

2. Bendrijos kasmetinis finansavimas II ir III skyriuose numatytoms priemonėms neviršija didžiausios 23,93 mln. EUR sumos.

3. Specialiai tiekimo tvarkai, nurodytai II skyriuje, kasmet skiriama suma negali viršyti 5,47 mln. EUR.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis

Paramos programos projektas

1. Atsižvelgdama į 12 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą finansavimą, Graikija iki 2006 m. spalio 31 d. Komisijai pateikia paramos programos projektą.

Programos projektą sudaro prognozuojamo tiekimo balanso projektas, kuriame nurodomi produktai, jų kiekiai ir Bendrijos pagalbos tiekimui dydis, ir paramos vietos gamybai programos projektas.

2. Komisija įvertina siūlomą paramos programą ir priima sprendimą dėl jos patvirtinimo pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

3. Paramos programa pradeda nuo 2007 m. sausio 1 d.

14 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės priimamos pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą. Jos visų pirma apima:

⁽¹⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 320/2006 (OL L 58, 2006 2 28, p. 42).

a) sąlygas, pagal kurias Graikija gali iš dalies keisti tiekimo pagalbos kiekius ir dydžius, ir paramos priemonės arba išteklių paskirstymą vietos gamybai remti;

b) nuostatas, susijusias su būtinausiomis patikrinimų ir administracinių sankcijų, kurias turi taikyti Graikija, specifikacijomis.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnį įsteigtas Tiesioginių išmokų vadybos komitetas (toliau – komitetas).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – vienas mėnuo.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

16 straipsnis

Nacionalinės priemonės

Graikija imasi priemonių, būtinų šio reglamento laikymuisi užtikrinti, ypač dėl patikrinimų ir administracinių sankcijų, ir apie tai praneša Komisijai.

17 straipsnis

Pranešimai ir ataskaitos

1. Graikija kiekvienais metais ne vėliau kaip vasario 15 d. Komisijai praneša apie savo turimus asignavimus ir kuriuos ji kitais metais ketina panaudoti paramos programai įgyvendinti.

2. Graikija ne vėliau kaip kiekvienų metų birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimo praėjusiais metais.

3. Ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d. ir vėliau kas penkerius metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia bendrą ataskaitą, kurioje apžvelgiamas veiksmų, kurių imtasi pagal šį reglamentą, poveikis ir prie kurios prireikus pridedami atitinkami pasiūlymai.

18 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EEB) Nr. 2019/93 nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento I priede pateiktą atitikmenų lentelę.

19 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą Komisija gali priimti reikiamas pereinamojo laikotarpio priemones, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas nuo priemonių pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2019/93 prie šiuo reglamentu įdiegiamų priemonių.

20 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 dalinis pakeitimas

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 iš dalies keičiamas taip:

1) 70 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) visų kitų tiesioginių išmokų, išvardytų VI priede, kurios referenciniu laikotarpiu buvo skirtos ūkininkams Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose, Maderoje, Kanarų salose ir Egėjo jūros salose.“;

b) 2 dalies pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės gali skirti 1 dalyje nurodytas tiesiogines išmokas neviršydamos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytų viršutinių ribų ir laikydamosi sąlygų, nustatytų IV antraštinės dalies 3, 6 ir 7–13 skyriuose.“;

2) 71 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„2. Nepažeisdama šio reglamento 70 straipsnio 2 dalies, pereinamuoju laikotarpiu atitinkama valstybė narė taiko VI priede nurodytas tiesiogines išmokas laikydamosi sąlygų, nustatytų IV antraštinės dalies 3, 6 ir 7–13 skyriuose, ir neviršydama biudžeto viršutinių ribų, atitinkančių 41 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos šių tiesioginių išmokų komponentą, nustatytą 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.“;

3) I ir VI priedų eilutė, kurioje minimos „Egėjo salos“, išbraukiama.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. Tačiau 11, 13 ir 14 straipsniai taikomi nuo jo įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. KORKEAOJA

PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 2019/93	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 5 dalis	5 straipsnio 2 dalis
3a straipsnio 1 dalies a punktas	—
3a straipsnio 1 dalies b punktas	12 straipsnio 3 dalis
3a straipsnio 1 dalies c punktas	4 straipsnio 3 dalis ir 14 straipsnio b punktas
3a straipsnio 1 dalies d punktas	6 straipsnis
3a straipsnio 2 dalis	6 straipsnis
5 straipsnis	7 straipsnio 1 dalis
6 straipsnis	—
8 straipsnis	—
9 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
13 straipsnis	—
13a straipsnis	15 straipsnis
14 straipsnis	12 straipsnio 1 dalis
14a straipsnis	16 straipsnis
15 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 3 dalis
16 straipsnis	21 straipsnis

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1406/2006

2006 m. rugsėjo 18 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1788/2003, nustatantį mokesčių pieno ir pieno produktų sektoriuje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Pagal 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽²⁾ 34 straipsnio 1 dalies b punktą sumos, kurios yra surinktos ar išieškotos pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1788/2003 ⁽³⁾, turi būti laikomos asignuotomis įplaukoms, kaip apibrėžta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽⁴⁾ 18 straipsnyje.
- (2) Siekiant pagerinti biudžeto planavimą ir padaryti biudžeto valdymą lankstesnį, tikslinga, kad Reglamentu (EB) Nr. 1788/2003 būtų sudaryta galimybė mokesčių disponuoti biudžetinių metų pradžioje. Todėl turėtų būti priimta nuostata, leidžianti nustatyti mokesčių sumokėti kasmet spalio 16 d.–lapkričio 30 d. laikotarpiu.
- (3) Siekiant, kad 2005–2006 m. laikotarpio mokesčiu, kurį turi sumokėti valstybės narės, būtų galima disponuoti kitų biudžetinių metų pradžioje, tikslinga numatyti, kad atitinkama nuostata būtų taikoma nuo 2006 m. rugsėjo 1 d.
- (4) Čekijos Respublikai, Estijai, Kiprui, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai (toliau – naujosios valstybės narės) pristatymui ir tiesioginiam pardavimui skirti referenciniai kiekiai iš pradžių buvo nustatyti Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 I priedo f lentelėje.

Vėliau, atsižvelgiant į gamintojų prašytus atlikti perskaičiavimus, Komisija, remdamasi to paties reglamento 8 straipsniu, tuos kiekius pakoregavo kiekvienai valstybei narei.

- (5) Tiesioginiam pardavimui skirti nacionaliniai referenciniai kiekiai buvo nustatyti atsižvelgiant į iki naujųjų valstybių narių įstojimo buvusią padėtį. Tačiau po pieno sektoriaus restruktūrizavimo proceso naujosiose valstybėse narėse ir pradėjus taikyti griežtesnes higienos nuostatas tiesioginiam pieno pardavimui paaiškėjo, kad pavieniai gamintojai dažniausiai nesikreipia dėl tiesioginiam pardavimui skirtų individualių referencinių kiekių. Todėl visas gamintojams paskirtas individualus referencinis kiekis, skirtas tiesioginiam pieno pardavimui, yra gerokai mažesnis nei nacionalinis referencinis kiekis, ir todėl dideli nepanaudoti kiekiai lieka nacionalinių tiesioginiam pardavimui skirtų kiekių rezervuose.
- (6) Kad būtų išspręsta ši problema ir sudarytos galimybės pasinaudoti tiesioginiam pardavimui skirtais kiekiais, kurie gali likti nepanaudoti nacionaliniame rezerve, tikslinga 2005–2006 m. laikotarpiu leisti vienkartinį tiesioginiam pardavimui skirtų referencinių kiekių perkėlimą į pristatymui skirtus nacionalinius kiekius, jei to prašo naujoji valstybė narė.
- (7) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1788/2003 turėtų būti atininkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1788/2003 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 3 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės privalo Bendrijai mokėti mokesčių už I priede nustatytų nacionalinių referencinių kiekių perviršį, kuris nustatomas nacionaliniu lygiu ir atskirai už pristatymus ir tiesioginį pardavimą, ir spalio 16 d. – lapkričio 30 d. laikotarpiu, einančiu po atitinkamo dvylikos mėnesių laikotarpio, įmoka į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondą (EŽŪOGF) iki 99 % mokėtinos sumos.“;

⁽¹⁾ 2006 m. rugsėjo 5 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 320/2006 (OL L 58, 2006 2 28, p. 42).

⁽³⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 123. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. Stojimo aktu.

⁽⁴⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

2) 8 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„2005–2006 m. laikotarpiui, laikydamosi tos pačios tvarkos, Komisija to laikotarpio pabaigoje gali Čekijos Respublikai, Estijai, Kipriui, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai pakoreguoti nacionalinių pristatymams ir tiesioginiam pardavimui skirtų referencinių kiekių paskirstymą atitinkamos valstybės narės prašymu. Šis prašymas Komisijai pateikiamas iki 2006 m. spalio 10 d. Komisija po to kuo greičiau pakoreguoja paskirstymą.“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 1 dalis taikoma nuo 2006 m. rugsėjo 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 18 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. KORKEAOJA

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1407/2006**2006 m. rugsėjo 25 d.****nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2006 m. rugsėjo 26 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 25 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 386/2005 (OL L 62, 2005 3 9, p. 3).

PRIEDAS

prie 2006 m. rugsėjo 25 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	052	70,2
	096	43,7
	999	57,0
0707 00 05	052	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	70,1
	388	62,5
	524	53,8
	528	53,6
	999	60,0
0806 10 10	052	77,3
	400	166,0
	624	112,6
	999	118,6
0808 10 80	388	93,2
	400	96,0
	508	80,0
	512	89,4
	528	74,1
	720	80,0
	800	165,4
	804	91,7
	999	96,2
0808 20 50	052	116,3
	388	86,7
	720	74,4
	999	92,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	120,8
	999	120,8
0809 40 05	052	111,4
	066	74,6
	098	29,3
	624	135,3
	999	87,7

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 750/2005 (OL L 126, 2005 5 19, p. 12). Kodas „999“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1408/2006**2006 m. rugsėjo 22 d.****draudžiantis su Lenkijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti menkes ICES I, II b zonose**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽¹⁾, ypač į jo 26 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2847/93, nustatantį bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą ⁽²⁾, ypač į jo 21 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) 2005 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 51/2005, nustatančiame 2006 m. tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių bendrąsias žvejybos galimybes ir susijusias sąlygas, taikomas Bendrijos vandenyse ir Bendrijos laivams vandenyse, kuriuose privaloma nustatyti sugavimo apribojimus ⁽³⁾, nustatytos kvotos 2006 m.
- (2) Pagal Komisijai pateiktą informaciją, gaudydami šio reglamento priede nurodytus išteklius, laivai, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra joje registruoti, išnaudojo 2006 m. suteiktą kvotą.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 22 d.

- (3) Todėl yra būtina uždrausti žvejoti, laikyti laivuose, perkrauti ir iškrauti šių išteklių žuvis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis**Kvotos išnaudojimas**

Šio reglamento priede nurodytai valstybei narei skirta tame priede nurodytų išteklių žvejybos kvota 2006 m. laikoma išnaudota nuo tame priede nurodytos datos.

2 straipsnis**Draudimas**

Nuo šio reglamento priede nurodytos datos laivams, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra joje registruoti, yra uždraudžiama gaudyti tame priede nurodytus išteklius. Po tos datos yra draudžiama nurodytuose laivuose laikyti, perkrauti arba iškrauti šių išteklių žuvis.

3 straipsnis**Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Komisijos vardu

Jörgen HOLMQUIST

Žuvininkystės ir jūrų reikalų generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽²⁾ OL L 261, 1993 10 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 768/2005 (OL L 128, 2005 5 21, p. 1).

⁽³⁾ OL L 16, 2006 1 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1262/2006 (OL L 230, 2006 8 24, p. 4).

PRIEDAS

Nr.	32
Valstybė narė	Lenkija
Ištekliai	COD/1/2b.
Rūšys	Menkė (<i>Gadus morhua</i>)
Zona	I, IIb
Data	2006 m. rugsėjo 5 d.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1409/2006**2006 m. rugsėjo 22 d.****draudžiantis su Prancūzijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti menkes ICES I, II (Norvegijos vandenys) zonose**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽¹⁾, ypač į jo 26 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2847/93, nustatantį bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą ⁽²⁾, ypač į jo 21 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) 2005 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 51/2006, nustatančiame 2005 m. tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių bendrąsias žvejybos galimybes ir susijusias sąlygas, taikomas Bendrijos vandenyse ir Bendrijos laivams vandenyse, kuriuose privaloma nustatyti sugavimo apribojimus ⁽³⁾, nustatytos kvotos 2006 m.
- (2) Pagal Komisijai pateiktą informaciją, gaudydami šio reglamento priede nurodytus išteklius, laivai, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra joje registruoti, išnaudojo 2006 m. suteiktą kvotą.

- (3) Todėl yra būtina uždrausti žvejoti, laikyti laivuose, perkrauti ir iškrauti šių išteklių žuvis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis**Kvotos išnaudojimas**

Šio reglamento priede nurodytai valstybei narei skirta tame priede nurodytų išteklių žvejybos kvota 2006 m. laikoma išnaudota nuo tame priede nurodytos datos.

2 straipsnis**Draudimas**

Nuo šio reglamento priede nurodytos datos laivams, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra joje registruoti, yra uždraudžiama gaudyti tame priede nurodytus išteklius. Po tos datos yra draudžiama nurodytuose laivuose laikyti, perkrauti arba iškrauti šių išteklių žuvis.

3 straipsnis**Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 22 d.

Komisijos vardu

Jörgen HOLMQUIST

Žuvininkystės ir jūrų reikalų generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽²⁾ OL L 261, 1993 10 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 768/2005 (OL L 128, 2005 5 21, p. 1).

⁽³⁾ OL L 16, 2006 1 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1262/2006, (OL L 230, 2006 8 24, p. 4).

PRIEDAS

Nr.	33
Valstybė narė	Prancūzija
Ištekliai	COD/1N2AB.
Rūšys	Menkė (<i>Gadus morhua</i>)
Zona	I, II (Norvegijos vandenys)
Data	2006 m. rugsėjo 10 d.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1410/2006**2006 m. rugsėjo 25 d.****iš dalies keičiantis Reglamente (EB) Nr. 1002/2006 nustatytų kai kurių cukraus sektoriaus produktų reprezentacines kainas ir papildomus importo muitų dydžius 2006–2007 prekybos metams**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkos organizavimo ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2006 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 951/2006, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 įgyvendinimo taisykles dėl prekybos su trečiojomis šalimis cukraus sektoriuje ⁽²⁾, ypač į jo 36 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reprezentacinės kainos ir papildomų importo muitų dydžiai, taikytini baltajam cukrui, žaliaviniam cukrui ir kai kuriems sirupams 2006–2007 prekybos

metams, buvo nustatyti Komisijos reglamente (EB) Nr. 1002/2006 ⁽³⁾. Šios kainos ir muitų dydžiai buvo paskutinį kartą pakeisti Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1381/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Šiuo metu Komisijos turimi duomenys rodo, kad reikia iš dalies pakeisti minėtus dydžius pagal Reglamente (EB) Nr. 951/2006 nustatytas taisykles ir nuostatas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 951/2006 36 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos reprezentacinės kainos ir papildomi importo muitai, nustatyti Reglamentu (EB) Nr. 1002/2006 2006–2007 prekybos metams, yra iš dalies keičiami ir nurodomi šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2006 m. rugsėjo 26 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 25 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 55, 2006 2 28, p. 1.
⁽²⁾ OL L 178, 2006 7 1, p. 24.

⁽³⁾ OL L 179, 2006 7 1, p. 36.
⁽⁴⁾ OL L 256, 2006 9 20, p. 7.

PRIEDAS

Iš dalies pakeisti reprezentacinių kainų ir papildomų importo muitų dydžiai baltajam cukrui, žaliaviniam cukrui ir KN kodu 1702 90 99 klasifikuojamiems produktams taikomi nuo 2006 m. rugsėjo 26 d.

(EUR)

KN kodas	Reprezentacinė kaina už 100 kg neto atitinkamo produkto	Papildomo maito už 100 kg neto atitinkamo produkto dydis
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,21	5,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,21	10,43
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,21	5,01
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,21	10,00
1701 91 00 ⁽²⁾	29,31	10,58
1701 99 10 ⁽²⁾	29,31	6,06
1701 99 90 ⁽²⁾	29,31	6,06
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Nustatyta už standartinę kokybę, kaip ji yra apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 I priedo II dalyje (OL L 58, 2006 2 28, p. 1).

⁽²⁾ Nustatyta už standartinę kokybę, kaip ji yra apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 318/2006 I priedo II dalyje.

⁽³⁾ Nustatyta už kiekvieną 1 % sacharozės kiekio.

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

EB IR TURKIJOS MUITINIŲ BENDRADARBIAVIMO KOMITETO SPRENDIMAS Nr. 1/2006**2006 m. rugsėjo 26 d.****nustatantis išsamias EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 taikymo taisykles****(2006/646/EB)**

MUITINIŲ BENDRADARBIAVIMO KOMITETAS,

atsižvelgdamas į 1963 m. rugsėjo 12 d. susitarimą, įsteigiantį Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociaciją,

atsižvelgdamas į 1995 m. gruodžio 22 d. EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimą Nr. 1/95 dėl baigiamojo muitų sąjungos etapo įgyvendinimo ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 6 dalį, 13 straipsnio 3 dalį ir 28 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Muitinių bendradarbiavimo komitetas turi nustatyti Sprendimo Nr. 1/95 3, 13 ir 28 straipsniuose minimų muitų sąjungos nuostatų įgyvendinimui būtinas priemones. Šiuo tikslu komitetas patvirtino 2001 m. kovo 28 d. Sprendimą Nr. 1/2001, iš dalies keičiantį Sprendimą Nr. 1/96, nustatantį išsamias EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 ⁽²⁾ taikymo taisykles.
- (2) Sprendimo Nr. 1/2001 nuostatas reikėtų suderinti su paskutiniaisiais 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą,

įgyvendinimo nuostatas ⁽³⁾, pakeitimais, ypač atsižvelgiant į galimą atsisakymą apskaičiuoti muitų, kuriais iš dalies neapmokestinama taikant laikino išvežimo perdirbti procedūrą, sumą pagal pridėtinės vertės metodą. Taip pat reikėtų leisti valstybių narių muitinėms išduoti patvirtintiems eksportuotojams bendruosius Bendrijos leidimus ir numatyti A.TR judėjimo sertifikatus, rengiamų pagal šiuos leidimus, pripažinimą Turkijoje.

- (3) Be to, dėl Europos Sąjungos plėtros į sprendimą reikėtų įtraukti įvairių patvirtinimų naujomis oficialiomis Bendrijos kalbomis tekstą.
- (4) 1999 m. gegužės 28 d. EB ir Turkijos muitinių bendradarbiavimo komiteto sprendimu Nr. 1/1999, nustatančiu procedūras, skirtas palengvinti judėjimo sertifikatų EUR.1 išdavimą ir sąskaitų faktūrų deklaracijų surašymą pagal nuostatas, reguliuojančias preferencinę prekybą tarp Europos Sąjungos valstybių, Turkijos ir tam tikrų Europos šalių ⁽⁴⁾, siekiama palengvinti Bendrijai arba Turkijai tokių preferencinės kilmės įrodymų išdavimą pagal preferencinės prekybos susitarimus, kuriuos Bendrija arba Turkija sudarė su tam tikromis šalimis ir kuriais tarp susitarimo šalių numatoma vienodomis kilmės taisyklėmis pagrįsta kilmės kumuliacijos sistema bei draudimas grąžinti aptariamoms prekėms taikomus muitus arba nuo jų atleisti. Sprendime numatoma, kad Bendrijos ir Turkijos eksportuotojai naudoja tiekėjų deklaracijas, kuriose pagal šias taisykles nurodomas prekių, gautų iš tiekėjų kitoje muitų sąjungos dalyje, Bendrijos arba Turkijos kilmės statusas ir nustatomi susiję administracinio bendradarbiavimo būdai.

⁽¹⁾ OL L 35, 1996 2 13, p. 1.

⁽²⁾ OL L 98, 2001 4 7, p. 31. Sprendimas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 1/2003 (OL L 28, 2003 2 4, p. 51).

⁽³⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 402/2006 (OL L 70, 2006 3 9, p. 35).

⁽⁴⁾ OL L 204, 1999 8 4, p. 43.

- (5) 2000 m. liepos 25 d. EB ir Turkijos muitinių bendradarbiavimo komiteto sprendimu Nr. 1/2000 dėl judėjimo sertifikatų EUR.1 arba sąskaitų faktūrų deklaracijų, kurias išdavė tam tikros preferencinės prekybos sutartį su Bendrija arba Turkija pasirašiusios šalys, pripažinimo Bendrijos arba Turkijos kilmės įrodymu ⁽¹⁾, siekiama užtikrinti, kad muitų sąjungos nuostatose minimoms prekėms būtų galima pritaikyti Sprendimo Nr. 1/95 laisvos apyvartos nuostatas taip pat ir tais atvejais, kai šios prekės importuojamos į vieną muitų sąjungos dalį kartu su kilmės įrodymu, kurį išdavė šalis, su kuria Bendrija ir Turkija sudarė preferencinės prekybos susitarimus, tarp susitarimo šalių numatančius vienodomis kilmės taisyklėmis pagrįstą kilmės kumuliacijos sistemą ir draudimą grąžinti aptariamoms prekėms taikomus importo muitus arba nuo jų atleisti.
- (6) Sprendimai Nr. 1/1999 ir Nr. 1/2000 buvo priimti siekiant palengvinti bendrą muitų sąjungos ir preferencinės prekybos susitarimų tarp Bendrijos arba Turkijos ir tam tikrų šalių taikymą. Suderinus juos su *acquis communautaire*, būtų tikslinga įtraukti į šį sprendimą
- Sprendimų Nr. 1/1999 ir Nr. 1/2000 nuostatas ir panaikinti pastaruosius du sprendimus.
- (7) Į visos Europos kilmės kumuliacijos sistemą įtraukus kitas šalis, kurios yra Europos ir Viduržemio jūros partnerystės, įsteigtos remiantis 1995 m. lapkričio 27 ir 28 d. Europos ir Viduržemio jūros šalių konferencijoje priimta Barselonos deklaracija, šalys, turėtų būti įtraukta privaloma nuoroda į EUR–MED prekių kilmės dokumentus.
- (8) Siekiant palengvinti išsamių Sprendimo Nr. 1/95 taikymo taisyklių įgyvendinimą, tikslinga Sprendimą Nr. 1/2001 pakeisti nauju sprendimu,
- PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Šiuo sprendimu nustatomos EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 (toliau – pagrindinis sprendimas) įgyvendinimo nuostatos.

2 straipsnis

Šiame sprendime:

- 1) „trečioji šalis“ reiškia EB ir Turkijos muitų sąjungos muitų teritorijai nepriklausančią šalį arba teritoriją;
- 2) „muitų sąjungos dalis“ reiškia, viena vertus, Bendrijos muitų teritoriją ir, kita vertus, Turkijos muitų teritoriją;

- 3) „valstybė“ reiškia Bendrijos valstybę narę arba Turkiją;

- 4) „Bendrijos muitinės kodeksas“ reiškia Bendrijos muitinės kodeksą, nustatytą Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2913/92 ⁽²⁾;

- 5) „Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos“ reiškia 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas.

⁽¹⁾ OL L 211, 2000 8 22, p. 16.

⁽²⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 648/2005 (OL L 117, 2005 5 4, p. 13).

II ANTRAŠTINĖ DALIS

MUITŲ NUOSTATOS, TAIKOMOS PREKYBAI PREKĖMIS TARP DVIEJŲ MUITŲ SAJUNGOS DALIŲ

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

3 straipsnis

Nepažeidžiant pagrindiniame sprendime nustatytų laisvos apyvartos nuostatų, prekybai prekėmis tarp dviejų muitų sąjungos dalių pagal šiame sprendime nustatytas sąlygas taikomas Bendrijos muitinės kodeksas ir jo įgyvendinimo nuostatos, kurios yra taikomos Bendrijos muitų teritorijoje, ir Turkijos muitinės kodeksas bei jo įgyvendinimo nuostatos, kurios yra taikomos Turkijos muitų teritorijoje.

4 straipsnis

1. Siekiant įgyvendinti pagrindinio sprendimo 3 straipsnio 4 dalį, importo formalumai eksportuojančioje valstybėje laikomi įvykdytais, jei yra patvirtinamas aptariamų prekių laisvai apyvartai būtinas dokumentas.

2. Patvirtinus 1 dalyje minimą dokumentą, susidaro importo skola muitinei. Be to, pritaikomos pagrindinio sprendimo 12 straipsnyje aprašytos prekybos politikos priemonės, kurios taip pat gali būti taikomos ir prekėms.

3. 2 dalyje nurodyta muitinės skola susidaro tuo momentu, kai muitinės priima aptariamų prekių eksporto deklaraciją.

4. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, kurio vardu yra pateikiama muitinės deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

5. Šiai muitinės skola atitinkanti muitų suma nustatoma pagal tas pačias sąlygas, kurios yra taikomos muitinės skolai, susidarantiems tą pačią dieną priėmus deklaraciją aptariamų prekių pateikimui į laisvą apyvartą, taip užbaigiant laikino įvežimo perdirtbi procedūrą.

2 SKYRIUS

Administracinio bendradarbiavimo dėl prekių judėjimo nuostatos

5 straipsnis

Nepažeidžiant 11 ir 17 straipsnių, įrodymai, kad pagrindinio sprendimo laisvos apyvartos nuostatų įgyvendinimui būtinos sąlygos buvo įvykdytos, pateikiami dokumentuose, kuriuos eksportuotojo prašymu išduoda Turkijos arba valstybės narės muitinės.

6 straipsnis

1. 5 straipsnyje minimas dokumentinis įrodymas yra A.TR. judėjimo sertifikatas. Šio sertifikato pavyzdys pateikiamas 1 priede.

2. A.TR. judėjimo sertifikatas gali būti naudojamas tik tai atvejais, kai prekės yra gabenamos tiesiogiai tarp dviejų muitų sąjungos dalių. Tačiau vienos siuntos prekės gali būti gabenamos per trečiąsias šalis, kuriose, reikalui esant, būtų perkraunamos arba laikinai sandėliuojamos, su sąlyga, jog jos bus prižiūrimos tranzito arba sandėliavimo šalies muitinės ir joms nebus pritaikytos jokios operacijos, išskyrus iškrovimą, perkrovimą arba bet kokią operaciją, kuria siekiama išsaugoti jų tinkamą būklę.

Prekės tarp dviejų muitų sąjungos dalių gali būti gabenamos trečiųjų šalių teritoriją kertančiu vamzdynu.

3. Įrodymai, kad 2 dalyje nustatytos sąlygos buvo įvykdytos, importuojančios valstybės muitinei pateikiami šiuose dokumentuose:

a) bendrajame transporto dokumente, kuris apima prekių gabenimą trečiosios šalies teritoriją arba

b) trečiosios šalies muitinės išduotame sertifikate, kuriame:

i) pateikiamas tikslus produktų aprašymas;

ii) nurodomos produktų iškrovimo ir perkrovimo datos ir prireikus laivų arba kitų naudojamų transporto priemonių pavadinimai, ir

iii) patvirtinamos sąlygos, kuriomis produktai buvo laikomi trečiojoje šalyje, arba

c) jei šių nėra, kiti patvirtinantys dokumentai.

7 straipsnis

1. Eksportuojančios valstybės muitinė patvirtina A.TR. judėjimo sertifikatą, kai prekės, kurioms yra išduotas šis sertifikatas, yra eksportuojamos. Sertifikatas pateikiamas eksportuotojui, kai tik įvykdomas arba yra užtikrinamas faktinis eksportas.

2. A.TR. judėjimo sertifikatas gali būti patvirtintas tik tai atveju, kai jis gali būti panaudotas kaip dokumentinis įrodymas, būtinas pagrindinio sprendimo laisvos apyvartos nuostatoms įgyvendinti.

3. Eksportuotojas, pateikęs prašymą išduoti A.TR. judėjimo sertifikatą, yra pasirengęs bet kuriuo metu A.TR. judėjimo sertifikatą išduodančios eksportuojančios valstybės muitinės prašymu pateikti visus atitinkamus dokumentus, įrodančius aptariamų prekių kilmės statusą, taip pat kitų pagrindinio sprendimo ir šio sprendimo reikalavimų įvykdymą.

4. Sertifikatą išduodanti muitinė imasi visų priemonių, kurių reikia prekių kilmės statusui ir kitų pagrindinio sprendimo bei šio sprendimo reikalavimų įvykdymui patikrinti. Ji turi teisę reikalauti bet kurių įrodymų ir atlikti bet kurį eksportuotojo sąskaitų patikrinimą ar bet kurį kitą, jos manymu būtiną, patikrinimą. Sertifikatą išduodanti muitinė taip pat užtikrina, kad sertifikatai būtų tinkamai užpildyti. Visų pirma jie tikrina, ar produktų aprašymui skirta vieta užpildyta taip, kad neliktų vietos apgaulingiems papildomiems įrašams.

8 straipsnis

1. A.TR. judėjimo sertifikatas importuojančios valstybės muitinei pateikiamas per keturis mėnesius nuo šio eksportuojančios valstybės muitinės sertifikato išdavimo datos.

2. Po 1 dalyje minėtos galutinės pateikimo datos importuojančios valstybės muitinei pateikti A.TR. judėjimo sertifikatai gali būti priimti, jei šie dokumentai nebuvo pateikti iki nustatytos galutinės datos dėl išskirtinių aplinkybių.

3. Kitais atvejais, kai pavéluojama pateikti sertifikatą, importuojančios valstybės muitinė priima A.TR. judėjimo sertifikatus, jei prekės buvo pateiktos prieš minėtą galutinę datą.

9 straipsnis

1. A.TR. judėjimo sertifikatai surašomi viena iš oficialiųjų Bendrijos kalbų arba turkų kalba, laikantis eksportuojančios valstybės nacionalinės teisės. Jei sertifikatai surašomi turkų kalba, jie taip pat parengiami viena iš oficialiųjų Bendrijos kalbų. Sertifikatai spausdinami arba užpildomi ranka, pastaruoju atveju įrašai turi būti padaryti rašalu ir spausdintinėmis raidėmis.

2. Kiekvieno blanko matmenys yra 210 x 297 mm. Naudojamas popierius turi būti baltos spalvos, skirtas rašyti, be mechaninių priemaišų ir sveriantis ne mažiau kaip 25 g/m². Jis turi būti iš abiejų pusių padengtas žalia spalva atspausdintu apsauginiu tinkleliu, kad būtų įmanoma pastebėti bet kokį mechaniniu arba cheminiu būdu padarytą klastojimą.

Valstybės narės ir Turkija gali pasinaudoti teise spausdinti blankus savarankiškai arba užsakyti, kad juos atspausdintų patvirtinti spaustuvininkai. Pastaruoju atveju kiekviename blanke pateikiama nuoroda į tokį patvirtinimą. Ant kiekvieno blanko nurodomas spaustuvininko pavadinimas ir adresas arba žyma, pagal kurią būtų galima identifikuoti spaustuvininką. Be to, ant blanko nurodomas serijos numeris, pagal kurį jį būtų galima identifikuoti.

3. A.TR. judėjimo sertifikatai užpildomi pagal II priede pateiktas aiškinamąsias pastabas ir visas papildomas muitų sąjungoje nustatytas taisykles.

10 straipsnis

1. A.TR. judėjimo sertifikatas pateikiamas importuojančios valstybės muitinei pagal tos valstybės nustatytą tvarką. Muitinė gali reikalauti pateikti sertifikato vertimą. Ji taip pat gali reikalauti prie importo deklaracijos pridėti importuotojo pareiškimą, kad prekės atitinka laisvai apyvartai taikomas sąlygas.

2. Nedideli įrašų A.TR judėjimo sertifikatuose ir muitinei pateiktame dokumente, kad būtų sutvarkyti importuojamoms prekėms nustatyti formalumai, neatitikimai neturi *ipso facto* padaryti šiuos sertifikatus niekiniais, jeigu tinkamai nustatoma, kad sertifikatai yra išduoti pateiktoms prekėms.

3. A.TR judėjimo sertifikatai ne atmetami dėl akivaizdžių formalių klaidų, pavyzdžiui, spausdinimo klaidų, jei šios klaidos nesukelia abejonių dėl šiuose sertifikatuose pateikiamų įrašų tikslumo.

4. A.TR judėjimo sertifikato vagystės, praradimo arba sunaikinimo atveju eksportuotojas gali kreiptis į šį sertifikatą išdavusią muitinę ir prašyti išduoti dublikatą, kuris būtų parengtas pagal muitinės turimus eksporto dokumentus. Išduotas A.TR judėjimo sertifikato dublikatas turi būti patvirtintas 8 langelyje, kuriame be vieno iš toliau nurodytų žodžių pažymima sertifikato originalo išdavimo data ir serijos numeris:

„ES „DUPLICADO“

CS „DUPLIKÁT“

DA „DUPLIKAT“

DE „DUPLIKAT“

ET „DUPLIKAAT“

EL „ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ“

EN „DUPLICATE“

FR „DUPLICATA“

IT „DUPLICATO“

LV „DUBLIKĀTS“

LT „DUBLIKATAS“

HU „MÁSODLAT“

MT „DUPLIKAT“

NL „DUPLICAAT“

PL „DUPLIKAT“

PT „SEGUNDA VIA“

SL „DVOJNIK“

SK „DUPLIKÁT“

FI „KAKSOISKAPPALE“

SV „DUPLIKAT“

TR „İKİNCİ NÜSHADİR“.

11 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 7 straipsnio, vadovaujantis šiomis nuostatomis gali būti panaudota supaprastinta A.TR judėjimo sertifikatų išdavimo procedūra.

2. Eksportuojančios valstybės muitinė gali leisti bet kuriam eksportuotojui (toliau – patvirtintam eksportuotojui), kuris dažnai siunčia prekes, kurioms gali būti išduoti A.TR judėjimo sertifikatai ir kuris teikia visas kompetentingas institucijas tenkinančias garantijas, kurios yra būtinos prekių statusui patvirtinti, eksporto metu neteikti eksportuojančios valstybės muitinės įstaigai prekių arba prašymo išduoti A.TR judėjimo sertifikatą šioms prekėms, jei siekiama gauti A.TR judėjimo sertifikatą pagal 7 straipsnyje nustatytas sąlygas.

3. Muitinė atsisako išduoti 2 dalyje minėtą leidimą eksportuotojams, kurie neteikia visų, jos nuomone, būtinų garantijų. Kompetentinga institucija gali bet kuriuo metu atšaukti leidimą. Šios priemonės imamasi, kai patvirtintas eksportuotojas nebetenkina nustatytų sąlygų arba nebeteikia šių garantijų.

4. Muitinės išduodamame leidime nurodoma:

- įstaiga, atsakinga už išankstinį sertifikatų patvirtinimą;
- būdas, kuriuo patvirtintas eksportuotojas turi įrodyti, kad šie sertifikatai buvo panaudoti;
- 5 dalies b punkte minėtais atvejais nurodoma kompetentinga institucija, galinti atlikti paskesnę 16 straipsnyje nurodytą patikrą.

5. Kompetentingos institucijos nuožiūra leidime nurodoma, kad muitinės patvirtinimui skirtas langelis turi būti:

- patvirtintas iš anksto eksportuojančios valstybės kompetentingos muitinės įstaigos antspaudu ir tos įstaigos pareigūno parašu arba parašo faksimile, arba

b) patvirtintas specialiuoju patvirtinto eksportuotojo antspaudu, kurį patvirtino eksportuojančios valstybės muitinė ir kuris atitinka III priede pateiktą pavyzdį. Toks antspaudas gali būti išspausdintas ant blankų iš anksto.

6. 5 dalies a punkte minimais atvejais A.TR. judėjimo sertifikato 8 langelyje „Pastabos“ įrašomas vienas iš šių žodžių junginių:

„ES „Procedimiento simplificado“

CS „Zjednodušený postup“

DA „Forenklet fremgangsmåde“

DE „Vereinfachtes Verfahren“

ET „Lihtsustatud tolliprotseduur“

EL „Απλουστευμένη διαδικασία“

EN „Simplified procedure“

FR „Procédure simplifiée“

IT „Procedura semplificata“

LV „Vienkāršota procedūra“

LT „Supaprastinta procedūra“

HU „Egyszerűsített eljárás“

MT „Procedura simplifikata“

NL „Vereenvoudigde regeling“

PL „Procedura uproszczona“

PT „Procedimento simplificado“

SL „Poenostavljen postopek“

SK „Zjednodušený postup“

FI „Yksinkertaistettu menettely“

SV „Förenklat förfarande“

TR „Basitleştirilmiş prosedür.“

7. Užpildytas sertifikatas, kuriame įrašytas 6 dalyje nurodytas žodžių junginys ir kuris yra pasirašytas patvirtinto eksportuotojo, atitinka dokumentą, kuris paliudija, kad 5 straipsnyje išdėstytos sąlygos buvo įgyvendintos.

12 straipsnis

1. Kurioje nors Bendrijos valstybėje narėje įsisteigęs eksportuotojas, kuris dažnai eksportuoja prekes iš kitos Bendrijos valstybės narės, gali gauti tokiam eksportui patvirtinto eksportuotojo statusą.

Šiuo tikslu jis pateikia atitinkamą prašymą kompetentingai valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs ir kurioje saugo įrašus su aptariamų prekių kilmės statuso ir kitų pagrindinio sprendimo ir šio sprendimo reikalavimų įvykdymo įrodymais, muitinei.

2. Jei 1 dalyje minėtą instituciją tenkina, kad 11 straipsnyje nustatytos sąlygos yra įvykdytos ir ji išduoda leidimą, ši institucija apie tai informuoja susijusių valstybių narių muitines.

3. Jei patikros adresas A.TR. judėjimo sertifikato 14 langelyje iš anksto neatspausdinamas, eksportuotojas A.TR. judėjimo sertifikato 8 langelyje „Pastabos“ pateikia nuorodą į leidimą išdavusią valstybę narę, kuriai Turkijos muitinė turi siųsti savo prašymus dėl tolesnės patikros pagal 16 straipsnio nuostatas.

13 straipsnis

Kai prekės pateikiamos muitinės įstaigos priežiūrai vienoje muitų sąjungos dalyje, pradinį A.TR. judėjimo sertifikatą galima pakeisti vienu arba daugiau A.TR. judėjimo sertifikatų, pagal kuriuos visos arba kai kurios iš šių prekių būtų išsiųstos į kitą vietą muitų sąjungos muitų teritorijoje. Pakaitinį (-ius) A.TR. judėjimo sertifikatą (-us) išduoda muitinės įstaiga, kurios priežiūrai yra pateikti produktai.

14 straipsnis

1. Bendrijos valstybių narių ir Turkijos muitinės per Europos Bendrijų Komisiją vienos kitoms pateikia jų muitinių įstaigose A.TR. judėjimo sertifikatų išdavimui naudojamų antspaudų pavyzdžius ir muitinių, atsakingų už šių sertifikatų patikrą, adresus.

2. Siekiant užtikrinti tinkamą šio sprendimo taikymą, Bendrija ir Turkija per kompetentingas muitines padeda viena kitai tikrinti A.TR. judėjimo sertifikatų autentiškumą ir juose pateiktos informacijos tikslumą.

15 straipsnis

1. Nepaisant 7 straipsnio 1 dalies nuostatų, A.TR. judėjimo sertifikatas gali būti išimtiniais atvejais išduodamas po prekių, kurioms jis skirtas, eksporto, jei:

a) nebuvo išduotas eksporto metu dėl klaidų ar netyčinio aplaidumo arba esant ypatingoms aplinkybėms, arba

b) muitinei buvo įrodyta, kad A.TR. judėjimo sertifikatas buvo išduotas, tačiau, importuojant prekes, nebuvo priimtas dėl techninių priežasčių.

2. Siekdamas įgyvendinti 1 dalies nuostatas, eksportuotojas savo prašyme turi nurodyti produktų, kuriems yra prašoma išduoti A.TR. judėjimo sertifikatą, eksporto vietą ir datą bei išdėstyti šio prašymo priežastis.

3. Muitinė išduoda A.TR. judėjimo sertifikatą atgaline data tiksliai patikrinusi, ar eksportuotojo prašyme nurodyta informacija atitinka susijusios bylos duomenis.

4. Atgaline data išduoti A.TR. judėjimo sertifikatai turi būti patvirtinti 8 langelyje vienu iš šių žodžių junginių:

„ES „EXPEDIDO A POSTERIORI“

CS „VYSTAVENO DODATEČNĚ“

DA „UDSTEDT EFTERFØLGENDE“

DE „NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“

ET „TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD“

EL „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ“

EN „ISSUED RETROSPECTIVELY“

FR „DÉLIVRÉ A POSTERIORI“

IT „RILASCIATO A POSTERIORI“

LV „IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI“

LT „RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS“

HU „KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL“

MT „MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT“

NL „AFGEGEVEN A POSTERIORI“

PL „WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIĘ“

PT „EMITIDO A POSTERIORI“

SL „IZDANO NAKNADNO“

SK „VYDANÉ DODATOČNE“

FI „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN“

SV „UTFÄRDAT I EFTERHAND“

TR „SONRADAN VERİLMİŞTİR“.

16 straipsnis

1. Paskesnės A.TR. judėjimo sertifikatų patikros atliekamos atsitiktine tvarka arba tuo atveju, kai importuojančios valstybės muitinė turi pagrįstų abejonių dėl sertifikatų autentiškumo, aptariamų prekių kilmės statuso arba kitų pagrindinio sprendimo arba šio sprendimo reikalavimų vykdymo.

2. Siekdama įgyvendinti 1 dalies nuostatas, importuojančios valstybės muitinė grąžina A.TR. judėjimo sertifikatą ir sąskaitą faktūrą, jei ji buvo pateikta, arba šių dokumentų kopijas eksportuojančios valstybės muitinei, nurodydama, jei reikia, užklauso priežastis. Kartu su patikros užklausa pateikiami visi gauti dokumentai ir informacija, leidžianti manyti, kad A.TR. sertifikate pateikta informacija yra netiksli.

3. Patikrą atlieka eksportuojančios valstybės muitinė. Ji turi teisę reikalauti bet kurių įrodymų ir atlikti bet kurį eksportuotojo sąskaitų patikrinimą arba bet kurį kitą, jos manymu būtiną, patikrinimą.

4. Jei importuojančios valstybės muitinė, laukdama patikros rezultatų, nusprendžia sustabdyti režimo, kuris skirtas aptariamoms pagal pagrindiniame sprendime nustatytas laisvos apyvartos nuostatas, taikymą, importuotojui leidžiama išleisti prekes laikantis institucijos nuomone, būtinų atsargumo priemonių.

5. Užklauso prašanti muitinė kuo įmanoma greičiau informuojama apie šios patikros rezultatus. Šie rezultatai aiškiai nurodo, ar dokumentai yra autentiški, ar aptariamios prekės gali būti laikomos esančiomis laisvoje apyvartoje muitų sąjungoje ir ar vykdomi kiti pagrindinio sprendimo ir šio sprendimo reikalavimai.

6. Jeigu esant pagrįstoms abejonėms atsakymas nepateikiamas per dešimt mėnesių nuo užklauso prašymo pateikimo datos arba jeigu atsakyme nepateikiama pakankamai informacijos, kad būtų galima nustatyti atitinkamo dokumento autentiškumą arba tikrąjį prekių statusą, užklausa pateikusi muitinė, išskyrus išskirtines aplinkybes, atsisako skirti atitinkamą režimą pagal pagrindinio sprendimo laisvos apyvartos nuostatas.

17 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 5 straipsnio, pagrindiniame sprendime nustatytos laisvos apyvartos nuostatos taip pat taikomos į vieną muitų sąjungos dalį importuojamoms prekėms tuo atveju, jei šias prekes lydi dokumentas, įrodantis Turkijos arba Bendrijos kilmę, nustatytą šalyje, šalių grupėje arba teritorijoje pagal preferencinės prekybos susitarimus, kuriuos Bendrija ir Turkija sudarė su šia šalimi, šalių grupe arba teritorija ir kuriais tarp susitarimo šalių nustatoma vienodomis kilmės taisyklėmis pagrįsta kilmės kumuliacijos sistema bei draudimas grąžinti importo muitus arba nuo jų atleisti.

2. 1 dalyje minimiems įrodymams taikomi atitinkamų preferencinės prekybos sutarčių kilmės taisyklėse numatyti administracinio bendradarbiavimo susitarimai.

18 straipsnis

Kilus ginčams dėl 16 straipsnyje numatytų patikros procedūrų, kurių patikros užklausi muitinė ir už šią patikrą atsakinga muitinė sureguliuoti negali, arba kai šios muitinės iškelia klausimą dėl šio sprendimo aiškinimo, ginčų sprendimas perduodamas Muitinių bendradarbiavimo komitetui.

Visais atvejais ginčai tarp importuotojo ir importuojančios valstybės muitinės nagrinėjami pagal minėtos valstybės teisės aktus.

19 straipsnis

Asmeniui, kuris pateikia arba dėl kurio kaltės yra pateikiamas dokumentas su neteisinga informacija, siekiant gauti režimą

pagal pagrindinio sprendimo laisvos apyvartos nuostatas, yra taikomos sankcijos.

3 SKYRIUS**Nuostatos dėl keleivių įvežamų prekių****20 straipsnis**

Keleivių iš vienos muitų sąjungos dalies į kitą muitų sąjungos dalį atvežtoms prekėms, kurios nėra skirtos komerciniam naudojimui, taikomos pagrindiniame sprendime išdėstytos laisvos apyvartos nuostatos, neišduodant joms 2 skyriuje numatyto sertifikato, kai pripažįstama, kad šios prekės atitinka laisvos apyvartos sąlygas ir nėra jokių abejonių dėl deklaracijos tikslumo.

4 SKYRIUS**Pašto siuntos****21 straipsnis**

Pašto siuntoms (įskaitant pašto siuntinius) taikomos pagrindiniame sprendime išdėstytos laisvos apyvartos nuostatos, neišduodant joms 2 skyriuje numatyto sertifikato, su sąlyga, kad ant pakuotės arba lydimočiuose dokumentuose nėra nurodymų, kad taip siunčiamos prekės neatitinka pagrindinio sprendimo sąlygų. Šis nurodymas pateikiamas geltonoje etiketėje, kurios pavyzdys nurodytas IV priede, ir kurią visais tokiais atvejais prie siuntos pritvirtina kompetentinga eksportuojančios valstybės institucija.

III ANTRAŠTINĖ DALIS**MUITŲ NUOSTATOS, TAIKOMOS PREKYBAI PREKĖMIS SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS****1 SKYRIUS****Nuostatos dėl prekių muitinės vertės****22 straipsnis**

Siekiant nustatyti muitinę vertę neatsižvelgiama į transportavimo ir draudimo sąnaudas, taip pat į pakrovimo ir tvarkymo išlaidas, susijusias su trečiosios šalies prekių gabenimu po šių prekių įvežimo į muitų sąjungos teritoriją, jei šios sąnaudos parodomos atskirai nuo kainos, sumokėtos arba mokėtinos už šias prekes.

2 SKYRIUS**Laikinas išvežimas perdirbti****23 straipsnis**

Šiame skyriuje „gabenimas trikampiui“ reiškia sistemą, pagal kurią kompensaciniai produktai po laikino išvežimo perdirbti yra pateikiami į laisvą apyvartą su daliniu arba visišku atleidimu nuo importo muitų toje muitų sąjungos dalyje, iš kurios šios prekės nebuvo laikinai eksportuotos.

24 straipsnis

Jei kompensaciniai arba pakaitos produktai pateikiami į laisvą apyvartą pagal gabenimo trikampių sistemą, informacijai apie laikino eksporto prekes šioje sistemoje perduoti ir gauti dalinį arba visišką kompensacinių arba pakaitos produktų atleidimą nuo maitų naudojamas informacinis lapas INF 2.

25 straipsnis

1. Prekėms, kurioms įforminta procedūra, surašomas informacinio lapo INF 2 originalas ir viena kopija blankų formose, kurios atitinka Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 71 priede nustatytą pavyzdį, kai toks dokumentas išduodamas Bendrijoje, ir blankų formose, kurios atitinka *mutatis mutandis* Turkijos muitų įstatyme, remiantis minėtu priedu, nustatytą pavyzdį, kai toks dokumentas išduodamas Turkijoje. Blankai pildomi viena iš oficialiųjų Bendrijos kalbų arba turkų kalba. Įvežimo muitinės įstaiga patvirtina informacinio lapo INF 2 originalą ir kopiją. Ji pasilieka kopiją, o originalą grąžina deklaratui.

2. Įvežimo muitinės įstaiga, į kurią kreipiamasi dėl informacinio lapo INF 2 patvirtinimo, lapo 16 langelyje nurodo priemones, kurios buvo panaudotos laikinai išvežtoms prekėms identifikuoti.

3. Kai imami pavyzdžiai arba naudojamos iliustracijos arba techniniai aprašymai, 1 dalyje minima įstaiga patvirtina tokius pavyzdžius, iliustracijas arba techninius aprašymus, uždedama savo antspaudą, jei įmanoma, ant šių vienetų arba ant šių vienetų pakuočių taip, kad būtų neįmanoma jo suklastoti.

Prie pavyzdžių, iliustracijų arba techninių aprašymų pritvirtinama etiketė su įstaigos antspaudu ir eksporto deklaracijos nuorodine informacija ir kartu imamas priemonių, kurios leidžia išvengti šios etiketės pakeitimo.

Pagal šios dalies nuostatas patvirtinti ir užantspauduoti pavyzdžiai, iliustracijos arba techniniai aprašymai grąžinami eksportuotojui, kuris, reimportuojant kompensacinius arba pakaitos produktus, pateikia juos su nepažeistais antspaudais.

4. Jeigu reikalinga analizė, o jos rezultatai bus žinomi tiksliai po to, kai muitinės įstaiga patvirtins informacinį lapą INF 2,

dokumentas su analizės rezultatu pateikiamas eksportuotojui užklijuotame ir nuo klastojimo apsaugotame voke.

26 straipsnis

1. Išvežimo muitinės įstaiga informacinio lapo originale patvirtina, kad prekės buvo išvežtos iš muitų teritorijos, ir grąžina šį lapą jį pateikusiam asmeniui.

2. Kompensacinių arba pakaitos produktų importuotojas pateikia informacinio lapo INF 2 originalą ir, jei reikalaujama, priemonės išsiuntimo muitinės įstaigai identifikuoti.

27 straipsnis

1. Jeigu informacinį lapą INF 2 išduodanti muitinės įstaiga mano, kad be informaciniame lape pateiktų duomenų būtina pateikti papildomą informaciją, ji įrašo šiuos duomenis. Jei nepakanka vietos duomenims įrašyti, pridedamas papildomas lapas. Tai nurodoma informacinio lapo originale.

2. Informacinį lapą INF 2 patvirtinusiai muitinės įstaigai gali būti pateiktas prašymas atlikti lapo autentiškumo ir jame pateiktų duomenų tikslumo patikrą po prekių išleidimo.

3. Viena po kitos siunčiamų siuntų atveju būtinas informacinių lapų INF 2 skaičius gali būti surašytas visam prekių arba produktų, kuriems įforminta procedūra, kiekiui. Pradinis informacinis lapas taip pat gali būti pakeistas paskesniais informaciniais lapais arba, jei naudojamas tiksliai vienas informacinis lapas, muitinės įstaiga, kuriai lapas yra patvirtinamas, ant originalaus lapo blanko gali nurodyti prekių arba produktų kiekius. Jei lieka nepakankamai vietos, pridedamas papildomas lapas, nurodant tai originale.

4. Muitinė gali leisti naudoti suvestinius informacinius lapus INF 2 gabenimo trikampių prekiniais srautams, kurie apima didelį operacijų, aprėpiančių visą importo ir (arba) eksporto per tam tikrą laikotarpį kiekį, skaičių.

5. Išskirtinėmis aplinkybėmis informacinis lapas INF 2 gali būti išduotas atgaline data, tačiau tik tuo atveju, jei nesibaigė dokumentų saugojimui nustatytas laikotarpis.

28 straipsnis

Informacinio lapo INF 2 vagystės, praradimo arba sunaikinimo atveju operacijos vykdytojas gali prašyti lapą patvirtinusios muitinės įstaigos išduoti dublikatą. Minėta įstaiga patenkina šį prašymą, jei gali būti įrodyta, kad laikinai eksportuotos prekės, kurioms prašoma išduoti dublikatą, dar nebuvo reimportuotos.

Ant tokiu būdu išduoto informacinio lapo originalo ir kopijų dedamas spaudas su įrašu:

„ES „DUPLICADO“
 CS „DUPLIKÁT“
 DA „DUPLIKAT“
 DE „DUPLIKAT“
 ET „DUPLIKAAT“
 EL „ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ“
 EN „DUPLICATE“
 FR „DUPLICATA“
 IT „DUPLICATO“
 LV „DUBLIKĀTS“
 LT „DUBLIKATAS“
 HU „MÁSODLAT“
 MT „DUPLIKAT“
 NL „DUPLICAAT“
 PL „DUPLIKAT“
 PT „SEGUNDA VIA“
 SL „DVOJNIK“
 SK „DUPLIKÁT“
 FI „KAKSOISKAPPALE“
 SV „DUPLIKAT“
 TR „İKİNCİ NÜSHADİR“.

29 straipsnis

Paprašius, kompensaciniai produktai, kurie bus pateikti į laisvą apyvartą, iš dalies neapmokestinami importo muitais, muitinę vertę muitui nustatyti skaičiuojant pagal perdirbimo operacijos sąnaudas.

Muitinė atsisako skaičiuoti muitų, kuriais iš dalies neapmokestinama, sumą pagal šią nuostatą, jeigu prieš kompensacinių produktų pateikimą į laisvą apyvartą yra nustatoma, kad vienintelis laikinai išvežtų prekių, kurios nėra kilusios iš vienos iš muitų sąjungos dalies, kaip numatyta Bendrijos muitinės kodekso II antraštinės dalies, 2 skyriaus 1 skirsnyje ir Turkijos muitinės kodekso II antraštinės dalies 2 skyriaus 1 skirsnyje, pateikimo į laisvą apyvartą taikant nulinį maito tarifą tikslas buvo pasinaudoti daliniu neapmokestinimu importo muitais pagal šią nuostatą.

Bendrijos muitinės kodekse ir Turkijos muitinės kodekse išdėstytos prekių muitinės vertės nustatymo taisyklės perdirbimo sąnaudoms, neatsižvelgiant į laikinai išvežtas prekes, taikomos *mutatis mutandis*.

3 SKYRIUS

Gražintos prekės

30 straipsnis

1. Prekės, kurios buvo eksportuotos iš vienos muitų sąjungos dalies, yra gražintos į kitą muitų sąjungos dalį ir pateikiamos į laisvą apyvartą per trejų metų laikotarpį, suinteresuoto asmens prašymu atleidžiamos nuo importo muitų.

Atsižvelgiant į ypatingas aplinkybes, trejų metų laikotarpis gali būti viršytas.

2. Jeigu prieš išvežimą iš vienos muitų sąjungos dalies muitų teritorijos gražintos prekės buvo pateiktos į laisvą apyvartą taikant sumažintą arba nulinį importo maito tarifą dėl šių prekių panaudojimo konkrečiam tikslui, prekės atleidžiamos nuo maito pagal 1 dalies nuostatas tikslai tuo atveju, jei jos bus reimportuotos tam pačiam tikslui.

Jei paskirtis, kuriai aptariamoms prekėms bus importuotos, pasikeičia, šioms prekėms taikytinas importo maitas sumažinamas suma, kuria prekės yra apmokestintos, kai yra pirmą kartą pateikiamos į laisvą apyvartą. Jei pastaroji suma yra didesnė už sumą, kuria yra apmokestinamas gražintų prekių įvežimas laisvai apyvartai, kompensacija nesकिриama.

3. 1 dalyje numatytas atleidimas nuo importo muitų nesकिiriamas, jei prekės išvežamos iš vienos muitų sąjungos dalies muitų teritorijos pagal laikino išvežimo perdirbti procedūrą, nebent šios prekės išliktų tos pačios būsenos, kuria buvo išvežtos.

31 straipsnis

30 straipsnyje numatytas atleidimas nuo importo muitų taikomas tikslai tuo atveju, jei prekės pakartotinai įvežamos į valstybę, iš kurios jos buvo išvežtos.

32 straipsnis

Kompensaciniams produktams, kurie yra eksportuoti arba reeksportuoti po laikino įvežimo perdirbti procedūros, 30 ir 31 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

Teisėtai mokėtina importo maito suma nustatoma pagal laikino įvežimo perdirbti procedūrai taikomas taisykles, kompensacinių produktų reeksporto datą laikant pateikimo į laisvą apyvartą data.

33 straipsnis

Grąžintos prekės atleidžiamos nuo importo muitų net ir tuo atveju, jei jos sudaro tik dalį prekių, kurios anksčiau buvo išvežtos iš kitos muitų sąjungos dalies.

Ši nuostata taip pat taikoma prekėms, kurias sudaro mechanizmų, prietaisų, įrangos arba kitų produktų, anksčiau išvežtų iš kitos muitų sąjungos dalies, dalys arba reikmenys.

34 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 31 straipsnio, grąžintos prekės atleidžiamos nuo importo muitų vienu iš šių atvejų:

a) prekės, kurioms po išvežimo iš kitos muitų sąjungos dalies nebuvo pritaikytos jokios priemonės, išskyrus priemones, palaikančias gerą šių prekių būseną arba tvarkymą, kuris pakeičia tikrai jų išvaizdą;

b) prekės, kurioms po išvežimo iš kitos muitų sąjungos dalies buvo pritaikytos kitos negu numatytos gerai prekių būklei palaikyti priemonės arba kitas negu keičiantis prekių išvaizdą tvarkymas, tačiau paaiškėjo, kad šios prekės yra sugedusios arba netinka jų numatomai paskirčiai ir jeigu yra vykdoma viena iš šių sąlygų:

— tokios priemonės arba tvarkymas buvo pritaikytas prekėms, siekiant jas ištaisyti arba atstatyti jų gerą būklę,

— prekių netinkamumas jų numatyta paskirčiai paaiškėjo tikrai pradėjus įgyvendinti tokias priemones arba tvarkymą.

2. Jeigu grąžintoms prekėms buvo pritaikytos 1 dalies b punkte numatytos lestinės priemonės arba tvarkymas ir dėl šių priemonių prekėms būtų nustatytas importo muitas, jei jos būtų įvežtos pagal laikino išvežimo perdirbti procedūrą, taikomos galiojančios apmokestinimo maitu pagal minėtą procedūrą taisyklės.

Tačiau jeigu prekėms buvo pritaikytas procesas, į kurį įtrauktas remontas arba tinkamos būklės atstatymas ir kurį teko įgyvendinti dėl nenumatytų už abiejų muitų sąjungos pusių kilusių aplinkybių įrodant tai muitinei, atleidimas nuo importo muitų

suteikiamas, jeigu grąžintų prekių vertė dėl minėto proceso nėra didesnė už jų vertę išvežimo iš kitos muitų sąjungos dalies muitų teritorijos metu.

3. 2 dalies antrajame punkte:

a) „būtinasis remontas arba tinkamos būklės atstatymas“ reiškia bet kokią veiksmą, kuriuo siekiama pašalinti einamuosius defektus arba prekių apgadinius, kurie atsirado prekėms esant už abiejų muitų sąjungos dalių teritorijos, ir be kurio šių prekių nebebūtų galima įprastai naudoti pagal jų numatytą paskirtį;

b) laikoma, kad grąžintų prekių vertė dėl joms atlikto minėto veiksmo nėra didesnė už jų vertę išvežimo iš kitos muitų sąjungos dalies metu, o veiksmo aprėptis neviršija priemonių, kurios yra būtinos užtikrinti, kad prekės galėtų būti ir toliau naudojamos tokiu pačiu būdu kaip ir išvežimo metu.

Jei prekių remontui arba tinkamos būklės atstatymui būtinos atsarginės dalys, apsiribojama tikrai dalimis, kurios yra būtinos užtikrinti, kad prekės gali būti naudojamos tokiu pačiu būdu kaip ir išvežimo metu.

35 straipsnis

Vykdydama muitinės eksporto formalumus, suinteresuoto asmens prašymu muitinė išduoda dokumentą, kuriame pateikia prekių identifikavimui, jei prekės yra grąžinamos į vienos muitų sąjungos dalies muitų teritoriją, būtiną informaciją.

36 straipsnis

1. Grąžintomis prekėmis pripažįstamos:

— prekės, kurių pateikimo į laisvą apyvartą deklaracijai patvirtinti yra pateikiami šie dokumentai:

a) muitinės eksportuotojui grąžintos eksporto deklaracijos kopija arba šios institucijos patvirtinta minėto dokumento kopija arba

b) 37 straipsnyje numatytas informacinis lapas.

Jeigu reimporto muitinės įstaigos muitinės administracijos turimi įrodymai arba įrodymai, kuriuos jai užtikrina suinteresuotas asmuo, parodo, kad laisvai apyvartai deklaruotos prekės buvo išvežtos iš kitos muitų sąjungos dalies ir tuo metu atitiko grąžintų prekių pripažinimui taikomas sąlygas, a ir b punktuose nurodytų dokumentų nereikalaujamam,

— prekės, nurodytos ATA knygelėje, kuri išduota kitoje muitų sąjungos dalyje.

Šios prekės gali būti pripažintos grąžintomis prekėmis taikant 30 straipsnyje nustatytus apribojimus net ir tuo atveju, jei ATA knygelės galiojimas pasibaigęs.

Visais atvejais atliekami šie formalumai:

— patikrinama reimporto kvito A–G langeliuose nurodyta informacija,

— užpildoma kvito šaknelė ir reimporto lapo H langelis,

— išsaugomas reimporto kvitas.

2. 1 dalies pirmoji įtrauka netaikoma tarptautiniam pakavimo medžiagų, transporto priemonių arba tam tikrų prekių, kurios yra įleidžiamos pagal konkrečius muitinius susitarimus, kai savarankiškose arba įprastinėse nuostatose nurodoma, kad šiomis aplinkybėmis muitinės dokumentai nėra reikalaujami, judėjimui.

Be to, minėtos įtraukos nuostatos netaikomos, kai prekės gali būti deklaruotos pateikimui į laisvą apyvartą žodžiu arba bet koku kitu veiksniu.

3. Reimporto muitinės įstaigos muitinės administracija gali, jei, jos nuomone, tai būtina, kreiptis į suinteresuotą asmenį ir prašyti pateikti papildomus įrodymus, ypač tuos, kurie leistų identifikuoti grąžintas prekes.

37 straipsnis

Informacinio lapo INF 3 originalas ir dvi kopijos surašomi ant blankų, atitinkančių Bendrijos muitinės kodekso igyvendinimo nuostatų 110 priede nustatytą pavyzdį, kai dokumentas išduodamas Bendrijoje, ir blankų, atitinkančių pavyzdį, *mutatis mutandis* nustatytą Turkijos muitų įstatyme, remiantis minėtu priedu, kai dokumentas yra išduodamas Turkijoje. Blankai pildomi viena iš oficialiųjų Bendrijos kalbų arba turkų kalba.

38 straipsnis

1. Eksportuotojo prašymu eksporto muitinės įstaigos muitinės administracija aptariamų prekių eksporto formalumų užbaigimo metu išduoda informacinį lapą INF 3, jei eksportuotojas deklaruoja, kad tikėtina, jog šios prekės bus grąžintos per muitinės įstaigą kitoje muitų sąjungos dalyje.

2. Po aptariamų prekių eksporto formalumų užbaigimo eksporto muitinės įstaigos muitinės administracija, eksportuotojui paprašius, taip pat gali išduoti informacinį lapą INF 3 tuo atveju, jei ši įstaiga turimos informacijos pagrindu gali nustatyti, kad eksportuotojo prašyme pateikti duomenys yra susiję su išvežtomis prekėmis.

39 straipsnis

1. Informacijos lape INF 3 pateikiama visa muitinės išvežtų prekių identifikavimui reikalinga informacija.

2. Jeigu numatoma, kad išvežtos prekės bus grąžintos į kitą muitų sąjungos dalį arba į abi muitų sąjungos dalis per kelias kitas muitinės įstaigas negu eksporto muitinės įstaiga, eksportuotojas gali prašyti išduoti visam išvežamų prekių kiekiui kelis informacinius lapus INF 3.

Be to, eksportuotojas gali prašyti informacinį lapą INF 3 išdavusios muitinės pakeisti jį keliais informaciniais lapais INF 3, kurie aprėptų visą pradiniam informaciniame lape INF 3 nurodytą prekių kiekį.

Eksportuotojas taip pat gali prašyti išduoti informacinį lapą INF 3 tiksliai tam tikrai išvežtų prekių daliai.

40 straipsnis

Informacinio lapo INF 3 originalas ir viena kopija grąžinama eksportuotojui, kuris jas pateikia reimporto muitinės įstaigoje. Antroji kopija pasilieka lapą išdavusios muitinės oficialiose bylose.

41 straipsnis

Reimporto muitinės įstaiga ant informacinio lapo INF 3 originalo ir kopijos nurodo nuo importo muitų atleidžiamą grąžintų prekių kiekį, išsaugodama originalą ir grąžindama kopiją su atitinkama nuoroda ir nurodyta deklaravimo laisvai apyvartai data šią kopiją išdavusiai muitinei.

Minėta muitinė sulygina šią kopiją su jos turima kopija ir išsaugo ją savo oficialiose bylose.

42 straipsnis

Informacinio lapo INF 3 vagystės, praradimo arba sunaikinimo atveju susijęs asmuo gali kreiptis į šį lapą išdavusią muitinę ir prašyti išduoti jo dublikatą. Muitinė patenkina šį prašymą, jei aplinkybės tai pateisina. Ant tokiu būdu išduoto dublikato dedamas spaudas su įrašu:

„ES „DUPLICADO“
 CS „DUPLIKÁT“
 DA „DUPLIKAT“
 DE „DUPLIKAT“
 ET „DUPLIKAAT“
 EL „ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ“
 EN „DUPLICATE“
 FR „DUPLICATA“
 IT „DUPLICATO“
 LV „DUBLIKĀTS“
 LT „DUBLIKATAS“
 HU „MÁSODLAT“
 MT „DUPLIKAT“
 NL „DUPLICAAT“
 PL „DUPLIKAT“
 PT „SEGUNDA VIA“
 SL „DVOJNIK“
 SK „DUPLIKÁT“
 FI „KAKSOISKAPPALE“
 SV „DUPLIKAT“
 TR „İKİNCİ NÜSHADİR.“

Muitinė savo informacinio lapo INF 3 kopijoje nurodo, kad buvo išduotas dublikatas.

43 straipsnis

1. Reimporto muitinės įstaigos muitinės administracijos prašymu, išvežimo muitinės įstaigos muitinės administracija pateikia pirmajai įstaigai visą jos turimą informaciją, kuri leidžia nustatyti, ar prekės atitinka sąlygas, kurios yra būtinos šio skyriaus nuostatoms pasinaudoti.

2. Informacinis lapas INF 3 gali būti naudojamas 1 dalyje numatyta informacijai užklausti ir perduoti.

4 SKYRIUS

Preferencinės kilmės įrodymų nustatymas muitų sąjungos dalyse

44 straipsnis

Šiame skyriuje nustatytais taisyklėmis siekiama palengvinti:

- judėjimo sertifikatų EUR.1 arba EUR–MED išdavimą ir sąskaitų faktūrų deklaracijų arba EUR–MED sąskaitų faktūrų deklaracijų rengimą pagal preferencinės prekybos susitarimus, kuriuos Bendrija ir Turkija sudarė su tam tikromis šalimis, šalių grupėmis arba teritorijomis ir kuriais tarp susitarimo šalių nustatoma kilmės kumuliacijos sistema, numatanti vienodų kilmės taisyklių taikymą, bei draudimas grąžinti aptariamoms prekėms taikomus importo muitus arba nuo jų atleisti;
- su tuo susijusį administracinį bendradarbiavimą tarp Bendrijos valstybių narių ir Turkijos muitinių.

45 straipsnis

1. Siekdami įgyvendinti 44 straipsnio a dalį, į laisvą apyvartą muitų sąjungoje išleistų prekių, kurios turi būti gabenamos tarp dviejų muitų sąjungos dalių, tiekėjai pateikia deklaraciją (toliau – tiekėjo deklaracija), kurioje pagal susijusiuose preferencinės prekybos susitarimuose numatytas kilmės taisykles nurodoma tiekiamų prekių kilmė.

2. Eksportuotojai naudoja tiekėjo deklaracijas kaip įrodymus, ypač kai reikia pagrįsti prašymus EUR.1 arba EUR–MED judėjimo sertifikatams išduoti, arba kaip pagrindą sąskaitų faktūrų deklaracijoms arba EUR–MED sąskaitų faktūrų deklaracijoms surašyti.

46 straipsnis

Išskyrus 47 straipsnyje numatytus atvejus, tiekėjas pateikia atskirą deklaraciją kiekvienai prekių siuntai.

Tiekėjas įtraukia šią deklaraciją į prekybinę šios siuntos sąskaitą faktūrą, važtaraštį arba bet kurią kitą prekybinį dokumentą, kuriame pateikiamas pakankamai išsamus šių prekių apibūdinimas prekėms identifikuoti.

Tiekėjas gali pateikti deklaraciją bet kuriuo metu, net ir po prekių pristatymo.

47 straipsnis

1. Jeigu tiekėjas reguliariai tiekia konkrečiam užsakovui prekes, kurių kilmė neturėtų keistis ilgą laiko tarpą, jis gali pateikti bendrą tiekėjo deklaraciją, kuri būtų taikoma paskesniems šių prekių gabenimams (toliau – ilgalaikė tiekėjo deklaracija). Ilgalaikė tiekėjo deklaracija gali būti išduota laikotarpiui iki vienerių metų nuo deklaracijos išdavimo datos.

2. Ilgalaikė tiekėjo deklaracija gali būti išduota atgaline data. Tokiais atvejais jos galiojimas negali viršyti vienerių metų nuo įsigaliojimo datos.

3. Ilgalaikė tiekėjo deklaracijai nustojus galioti tiekiamų prekių atžvilgiu, tiekėjas nedelsiant informuoja apie tai pirkėją.

48 straipsnis

1. Tiekėjo deklaracija pateikiama V priede nurodyta forma arba, jei teikiamos ilgalaikės tiekėjo deklaracijos, VI priede nurodyta forma.

2. Ant tiekėjo deklaracijos dedamas ranka rašytas parašas, kuris gali būti įrašytas iš anksto išspausdintame blanke. Tačiau jeigu sąskaita faktūra ir tiekėjo deklaracija rengiama kompiuteriu, tiekėjo deklaracijos ranka pasirašyti nereikia, jei tiekėjas išduoda užsakovui raštišką įsipareigojimą prisiimti pilną atsakomybę už kiekvieną tiekėjo deklaraciją, kurioje nurodoma, kad tiekėjas pasirašė ją ranka.

49 straipsnis

1. Siekdamas įgyvendinti 44 straipsnio b dalį, Bendrijos valstybių narių ir Turkijos muitinės talkina vienos kitoms tikrinant tiekėjų deklaracijose pateiktos informacijos tikslumą.

2. Tiekėjo deklaracijos tikslumui arba autentiškumui patikrinti, valstybės, kuri išduoda arba surašo kilmės įrodymus, muitinės institucija gali kreiptis į eksportuotoją ir prašyti tiekėjo pateikti informacijos sertifikatą INF 4. Blankai, kuriuose surašomas informacijos sertifikatas INF 4, turi atitikti Tarybos regla-

mento (EB) Nr. 1207/2001⁽¹⁾, V priede pateiktą pavyzdį, kai dokumentas išduodamas Bendrijoje, ir pavyzdį, nustatytą *mutatis mutandis* Turkijos muitų įstatyme, remiantis minėtu priedu, kai dokumentas išduodamas Turkijoje. Forma užpildoma viena iš oficialiųjų Bendrijos kalbų arba turkų kalba. Valstybės, kuri turi pateikti informaciją arba kuri reikalauja ją pateikti, muitinė gali prašyti pateikti informacijos, nurodytos jai pateiktuose dokumentuose, vertimą į oficialiąją tos valstybės kalbą arba kalbas.

3. Informacijos sertifikatą INF 4 išduoda valstybės, kurioje yra įsisteigęs tiekėjas, muitinė. Ši muitinė turi teisę prašyti pateikti bet kokius įrodymus ir atlikti bet kokius tiekėjo sąskaitų patikrinimus arba kitus patikrinimus, kuriuos ji laiko tinkamais.

4. Valstybės, kurioje įsisteigęs tiekėjas, muitinė išduoda informacijos sertifikatą INF 4 per tris mėnesius po jai tiekėjų pateikto prašymo ir nurodo, ar tiekėjo pateikta deklaracija yra teisinga.

5. Užpildytas sertifikatas įteikiamas tiekėjui, kuris perduoda jį eksportuotojui, pateikiančiam šį sertifikatą valstybės, kurioje išduodami arba surašomi kilmės įrodymai, muitinei.

50 straipsnis

1. Tiekėjo deklaraciją rengiantis tiekėjas mažiausiai tris metus saugo visus dokumentinius deklaracijos tikslumo įrodymus.

2. Muitinė, kuriai pateikiamas prašymas išduoti informacijos sertifikatą INF 4, saugo prašymą mažiausiai tris metus.

51 straipsnis

1. Jeigu eksportuotojas negali pateikti informacijos sertifikato INF 4 per keturis mėnesius po atitinkamo valstybės, kurioje išduodami arba surašomi kilmės įrodymai, muitinės prašymo pateikimo, ši muitinė gali tiesiogiai kreiptis į valstybės, kurioje įsisteigęs tiekėjas, muitinę ir prašyti patvirtinti aptariamų produktų kilmę atsižvelgiant į taikomuose preferencinės prekybos susitarimuose nustatytas kilmės taisykles.

⁽¹⁾ 2001 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1207/2001 dėl tvarkos, skirtos palengvinti judėjimo sertifikatų EUR.1 išdavimą, deklaracijų sąskaitose bei formų EUR.2 parengimą ir kai kurių patvirtintų eksportuotojų leidimų išdavimą, numatytos nuostatose, reguliuojančiose lengvatinę prekybą tarp Europos bendrijos ir kai kurių šalių ir Reglamento (EEB) Nr. 3351/83 panaikinimo (OL L 165, 2001 6 21, p. 1. Reglamento V priedas pataisytas OL L 170, 2002 6 29, p. 88).

2. 1 dalies tikslais, patikros prašanti muitinė siunčia valstybės, kurioje įsisteigęs tiekėjas, muitinei visą jos turimą informaciją ir nurodo užklauso formos arba turinio priežastis.

Pagrįsdama prašymą, muitinė pateikia visus jos surinktus dokumentus arba informaciją, kuri leidžia manyti, kad tiekėjo deklaracija yra netiksli.

3. Atlikdama patikrą, valstybės, kurioje įsisteigęs tiekėjas, muitinė gali prašyti pateikti bet kokius įrodymus ir atlikti bet kokius gamintojo sąskaitų patikrinimus arba kitus patikrinimus, kuriuos ji laiko tinkamais.

4. Patikros užklausoje muitinė informuojama apie patikrinimo rezultatus kuo įmanoma greičiau, pateikiant jai informacijos sertifikatą INF 4.

5. Jei atsakymas nepateikiamas per penkis mėnesius po patikros užklauso datos arba atsakyme nepateikiama pakankamai informacijos tikrajai produktų kilmei įrodyti, valstybės, kurioje išduodami arba surašomi kilmės įrodymai, muitinė aptariamų dokumentų pagrindu skelbia šiuos įrodymus niekiniais.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

52 straipsnis

Sprendimai Nr. 1/1999, 1/2000 ir 1/2001 panaikinami. Nuorodos į panaikintų sprendimų nuostatas laikomos nuorodomis į atitinkamas šio sprendimo nuostatas. Tiekėjo deklaracijos, įskaitant ilgalaikes tiekėjo deklaracijas, kurios buvo pateiktos prieš šio sprendimo įsigaliojimą, lieka galioti.

Sprendime Nr. 1/1999 nurodytas formas atitinkančios tiekėjo deklaracijos gali būti surašomos dvylikos mėnesių laikotarpiui nuo šio sprendimo įsigaliojimo, išskyrus tuos atvejus, kai eksportuotojai jas turi naudoti kaip įrodymus, pagrindžiančius

prašymus EUR–MED judėjimo sertifikatams gauti, arba kaip pagrindą EUR–MED sąskaitų faktūrų deklaracijoms surašyti.

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Priimta Ankaroje, 2006 m. rugsėjo 26 d.

Muitinių bendradarbiavimo komiteto vardu

Pirmininkas

P. FAUCHERAND

I PRIEDAS

JUDĖJIMO SERTIFIKATAS

1. Eksportuotojas (pavadinimas, pilnas adresas, šalis) ☐		A.TR. Nr. A 000000	
		2. Gabenimo dokumentas (nebūtina) Nr. Data	
3. Gavėjas (pavadinimas, pilnas adresas, šalis) (nebūtina)		4. EUROPOS BENDRIJOS ir TURKIJOS ASOCIACIJA	
		5. Eksporto šalis	6. Paskirties šalis ⁽¹⁾
7. Gabenimo duomenys (nebūtina)		8. Pastabos	
9. Vnt. numeris	10. Atžymos ir numeriai; pakuočių skaičius ir rūšis (jei prekės tiekiamos be pakuotės, nurodyti laivo pavadinimą, vagono arba transporto priemonės numerį); Prekių aprašymas	11. Svoris bruto (kg) arba kitas matmuo (hl, m³ ir t. t.)	
12. MUITINĖS PATVIRTINIMAS Deklaracija patvirtinta Antspaudas Eksporto dokumentas ⁽²⁾ : Forma Nr. Muitinės įstaiga Išduodančioji šalis (Vieta ir data) (Parašas)		13. EKSPORTUOTOJO DEKLARACIJA Aš, žemiau pasirašęs, pareiškiu, kad pirmiau aprašytos prekės atitinka šio sertifikavimo išdavimo sąlygas (Vieta ir data) (Parašas)	

⁽¹⁾ Nurodykite valstybę narę arba Turkiją.
⁽²⁾ Užpildykite tik tuo atveju, kai to reikalauja eksporto šalis.

<p>14. PRAŠYMAS PATIKRINTI, kam:</p> <p>☐</p>	<p>15. PATIKROS REZULTATAI</p>
<p>Prašoma patikrinti šio sertifikato autentiškumą ir tikslumą</p> <p>..... (Vieta ir data)</p> <p>Antspaudas</p> <p>..... (Parašas)</p>	<p>Atlikta patikra rodo, kad šis sertifikatas ⁽¹⁾</p> <p>☐ buvo išduotas nurodytos muitinės įstaigos ir jame pateikta informacija yra tiksli</p> <p>☐ neatitinka autentiškumo ir tikslumo reikalavimų (žr. pridedamas pastabas)</p> <p>..... (Vieta ir data)</p> <p>Antspaudas</p> <p>..... (Parašas)</p>
<p>Užklausą pateikiančios įstaigos pilnas adresas</p>	<p>..... (Parašas)</p> <p>..... (1) Tinkamą langelį pažymėkite „X“.</p>

II PRIEDAS

AIŠKINAMOSIOS JUDĖJIMO SERTIFIKATO PASTABOS

I. Judėjimo sertifikato pildymo taisyklės

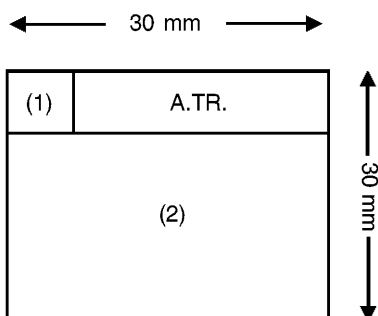
1. A.TR. judėjimo sertifikatas surašomas remiantis 9 straipsnio 1 dalies nuostatomis.
2. Jame neturi būti ištrintų arba vienas ant kito užrašytų žodžių. Pakeitimai daromi išbraukiant neteisingus duomenis ir pridant būtinus pataisymus. Pakeitimus savo inicialais patvirtina sertifikatą užpildęs asmuo ir muitinė.
Produktų aprašymas turi būti pateiktas tam skirtame langelyje nepaliekant tuščių eilučių. Jei langelis neužpildytas iki galo, po paskutine parašyta eilute braukiama horizontali linija, o tuščia erdvė perbraukiama.

II. Į įvairius langelius įrašomi duomenys

1. Nurodyti asmens vardą ir pavardę arba bendrovės pavadinimą ir adresą.
2. Tam tikrais atvejais nurodyti gabenimo dokumento numerį.
3. Tam tikrais atvejais nurodyti asmens (-ų) arba bendrovės (-ių), kuriai (-ioms) yra pristatomos prekės, vardą ir pavardę, pavadinimą ir adresą.
5. Nurodyti šalį, iš kurios yra eksportuojamos prekės.
6. Įrašyti aptariamą šalies pavadinimą.
9. Nurodyti aptariamo vieneto eilės numerį pagal bendrą sertifikate nurodytų gaminių skaičių.
10. Nurodyti atžymas, numerius, kiekį, pakuočių rūšį ir įprastą prekybinį prekių aprašymą.
11. Nurodyti atitinkamame 10 langelyje aprašytų prekių bruto svorį kilogramais arba kitu mato vienetu (hl, m³ ir t. t.).
12. Pildo muitinė. Tam tikrais atvejais nurodyti eksporto dokumento duomenis (blanko tipą ir numerį, muitinės įstaigos ir išduodančios šalies pavadinimą).
13. Įrašyti vietą ir datą, eksportuotojo parašą, vardą bei pavardę, pavadinimą.

III PRIEDAS

11 straipsnio 5 dalyje minimas specialusis antspaudas

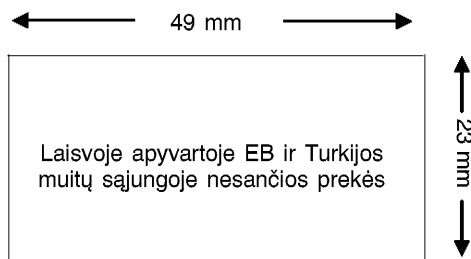

(1) Eksportuojančios valstybės kodas arba herbas.

(2) Patvirtinto eksportuotojo identifikavimui būtina informacija.

IV PRIEDAS

21 straipsnyje minima geltona etiketė

V PRIEDAS

TIEKĖJO DEKLARACIJA

Tiekėjo deklaracija, kurios tekstas pateikiamas toliau, turi būti parengta vadovaujantis išnašomis. Tačiau pačių išnašų perkelti nereikia.

DEKLARACIJA

Aš, žemiau pasirašęs, pareiškiu, kad šiame dokumente nurodytų prekių..... (1)
 kilmės šalis yra (2) ir jos atitinka lengvatinei prekybai su

 (3) taikomas nuostatas.

Aš pareiškiu, kad:

- Taikoma kumuliacija su (šalies ir (arba) šalių pavadinimas),
 Kumuliacija netaikoma (4)

Aš įsipareigoju pateikti muitinės įstaigai bet kokius papildomus jos pareikalautus patvirtinamuosius dokumentus:

..... (5)
 (6)
 (7)

(1) Jei deklaracija susijusi tikrai su kai kuriomis dokumente nurodytomis prekėmis, šias prekes reikėtų aiškiai nurodyti arba pažymėti, nurodant šį žymėjimą deklaracijoje taip „... išvardytos šiame dokumente ir pažymėtos ... , kurių kilmės šalis yra ...“.

(2) Bendrija, Turkija arba šalis, šalių grupė arba teritorija, kaip numatyta 44 straipsnio a dalyje.

(3) Susijusi šalis, šalių grupė arba teritorija, kaip numatyta 44 straipsnio a dalyje.

(4) Užpildyti ir išbraukti nereikalinga.

(5) Vieta ir data.

(6) Bendrovės pavadinimas ir veikla.

(7) Parašas.

VI PRIEDAS

ILGALAIKĖ TIEKĖJO DEKLARACIJA

Tiekėjo deklaracija, kurios tekstas pateikiamas toliau, turi būti parengta vadovaujantis išnašomis. Tačiau pačių išnašų perkelti nereikia.

DEKLARACIJA

Aš, žemiau pasirašęs, pareiškiu, kad toliau išvardytų prekių: (1)

..... (2)

kurios yra reguliariai tiekiamos (3), kilmės šalis yra (4)

ir jos atitinka lengvatinei prekybai su (5) taikomas nuostatas.

Aš pareiškiu, kad:

Talkoma kumuliacija su (šalies ir (arba) šalių pavadinimas)

Kumuliacija netaikoma (6)

Ši deklaracija galioja visiems tolesniems šių produktų gabenimams iš: i (7).

Šiai deklaracijai netekus galios, aš įsipareigoju nedelsiant informuoti apie tai

Aš įsipareigoju pateikti muitinės įstaigai bet kokius jos pareikalautus papildomuosius dokumentus.

..... (8)

..... (9)

..... (10)

(1) Aprašymas.

(2) Komerčinė paskirtis, kaip nurodoma sąskaitose faktūrose, pvz., modelio Nr.

(3) Bendrovės, kuriai tiekiamos prekės, pavadinimas.

(4) Bendrija, Turkija arba šalis, šalių grupė arba teritorija, kaip nurodyta 44 straipsnio a dalyje.

(5) Susijusi šalis, šalių grupė arba teritorija, kaip nurodyta 44 straipsnio a dalyje.

(6) Užpildyti ir išbraukti nereikalinga.

(7) Nurodyti datas. Laikotarpis neturėtų viršyti 12 mėnesių.

(8) Vieta ir data.

(9) Vardas, pavardė ir pareigos, bendrovės pavadinimas ir adresas.

(10) Parašas.

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2006 m. rugsėjo 22 d.

dėl gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, veiksmingumo ir dėl teiginių apie šiuos gaminius

(pranešta dokumentu Nr. C(2006) 4089)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/647/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 211 straipsnio antrą įtrauką,

kadangi:

- (1) Nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai yra kosmetikos gaminiai pagal 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyvos 76/768/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kosmetikos gaminiiais, suderinimo 1 straipsnio 1 dalį⁽¹⁾.
- (2) Kaip numatyta Direktyvos 76/768/EEB 2 straipsnio pirmoje pastraipoje į Bendrijos rinką pateikti kosmetikos gaminiai negali būti kenksmingi žmonių sveikatai, jei naudojami laikantis įprastinių ar pagrįstai numanomų naudojimo reikalavimų, ypač atsižvelgiant į gaminio pateikimą, jo ženklinimą, ir visus su jo naudojimu susijusius nurodymus.
- (3) Pagal Direktyvos 76/768/EEB 6 straipsnio 3 dalį valstybės narės privalo imtis visų būtinų priemonių, kad ženklinant, pateikiant prekybai ir reklamuojant kosmetikos gaminius, būtų draudžiama naudoti formuluotes, pavadinimus, prekės ženklus, paveikslėlius, vaizdinius ar kitus ženklus, kurie perkeltine ar kita prasme įteigtų savybę, kuria tie gaminiai nepasižymi.
- (4) Be to, pagal Direktyvos 76/768/EEB 7a straipsnį gamintojas ar jo platintojas arba asmuo, kurio užsakymu kosmetikos gaminyje yra gaminamas, arba asmuo, atsakingas už importuoto kosmetikos gaminio pateikimą į Bendrijos rinką, kontrolės tikslams saugo ir konkrečios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia informaciją, kuri įrodo deklaruojamą kosmetikos gaminio efektyvumą, jeigu tai pateisina poveikio arba gaminio pobūdį.
- (5) Kad būtų užtikrintas aukštas sveikatos apsaugos laipsnis, reikėtų parengti nurodymus, paaiškinančius Direktyvos

76/768/EEB 6 straipsnio 3 dalies nuostatų dėl teiginių apie nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių efektyvumą prasmę.

- (6) Nors šiuo aspektu pramonės įmonės jau šį tą nuveikė, tikslinga parengti teiginių, kurių negalima būtų taikyti nuo saulės poveikio apsaugantiems gaminiams, atsargumo priemonių ir naudojimo instrukcijų, rekomenduojamų tam tikrų deklaruojamų savybių atžvilgiu, pavyzdžius.
- (7) Taip pat tikslinga spręsti tam tikrų kitų aspektų, susijusių su teiginiais apie gaminius, apsaugančius nuo saulės poveikio, ir tokių gaminių veiksmingumą, t. y. mažiausią nuo saulės poveikio apsaugančio gaminio veiksmingumą, klausimą, kad būtų užtikrintas aukštas sveikatos apsaugos laipsnis, ir siekti nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių ženklinimo paprastumo ir aiškumo, kad vartotojui būtų lengviau pasirinkti reikiamą produktą.
- (8) Saulės spinduliuotę sudaro, *inter alia*, (trumpesni) ultravioletiniai B spinduliai („UVB spinduliai“) ir (ilgesni) ultravioletiniai A spinduliai („UVA spinduliai“). Svarbiausia odos uždegimo („nudegimo nuo saulės“) ir dėl to paraudusios odos (*eritemos*) priežastis yra UVB spinduliai. Kalbant apie vėžio riziką, nors pagrindinė priežastis yra UVB spinduliai, UVA spindulių keliamos rizikos negalima nepaisyti. Be to, UVA spinduliai spartina odos senėjimą. Tyrimų rezultatai taip pat rodo, kad per didelė UVB spindulių dozė kartu su UVA spinduliais daro poveikį organizmo imuninei sistemai.
- (9) Nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai gali būti veiksminga priemonė nuo nudegimo nuo saulės. Be to, mokslinių tyrimų rezultatai rodo, kad nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai gali sustabdyti su fotosenėjimu susijusius pokyčius ir kad jie gali apsaugoti nuo sukeltos foto imunosupresijos. Epidemiologiniai tyrimai rodo, kad nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai neleidžia susidaryti tam tikroms odos karcinomų rūšims.
- (10) Kad nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai turėtų šias savybes, jie turi saugoti ir nuo UVB, ir nuo UVA spindulių. Todėl nors apsauga nuo saulės yra susijusi tik su apsauga nuo eritemą sukeliančių spindulių (pirmiausia UVB spindulių), nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai turėtų saugoti nuo UVB ir UVA spindulių.

⁽¹⁾ OL L 262, 1976 9 27, p. 169. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/65/EB (OL L 198, 2006 7 20, p. 11).

- (11) Net labai veiksmingai nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai, kurie skirti ir UVB, ir UVA spinduliams, negali užtikrinti visiškos apsaugos nuo ultravioletinių (UV) spindulių keliamo pavojaus. Nėra nė vieno nuo saulės poveikio apsaugančio gaminių, kuris sulaikytų visus UV spindulius. Be to, iki šiol nėra įtikinamų mokslinių įrodymų, kad nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai gali sutrukdyti atsirasti melanomai. Todėl teiginiais apie gaminius, apsaugančius nuo saulės poveikio, negalima tvirtinti arba sudaryti išpūdžio, kad jie teikia visapusišką apsaugą nuo pernelyg didelės UV spinduliuotės poveikio.
- (12) Tai ypač aktualu kalbant apie saulės poveikį kūdikiams ir mažiems vaikams. Kadangi saulės poveikis vaikystėje yra svarbus veiksnys, dėl kurio vėliau išsivysto odos vėžys, nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai neturėtų sudaryti išpūdžio, kad jie pakankamai apsaugo kūdikius ir vaikus.
- (13) Klaidinančių išpūdžių apie gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, savybes turėtų išsklaidyti atitinkami išpėjimai.
- (14) Remdamasi keliais tyrimais, Pasaulio sveikatos organizacijos Tarptautinė vėžio tyrimų agentūra pabrėžė sąryšio tarp teisingo nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių naudojimo ir deklaruojamos apsaugos nuo saulės veiksmingumo svarbą. Visų pirma nuo saulės poveikio apsaugančius gaminius būtina dažnai tepti arba purkšti ant odos. Be to, norint užtikrinti deklaruojamą apsaugos nuo saulės laipsnį, nuo saulės poveikio apsaugančius gaminius reikia tepti tokiais kiekiais, kurie naudojami atliekant bandymus, t. y. 2 mg/cm^2 , o tai yra lygu 6 arbatiniams šaukšteliams tepalo (maždaug 36 g) vidutinio suaugusio asmens kūnui. Tai yra daugiau negu paprastai vartotojų tepamas kiekis. Tepant mažesnę nuo saulės poveikio apsaugančio gaminių kiekį, apsauga neproporcingai sumažėja. Pavyzdžiui, dvigubai sumažinus naudojamą kiekį, teikiama apsauga gali sumažėti dviem trečdaliais.
- (15) Siekiant užtikrinti aukštą visuomenės sveikatos apsaugos laipsnį, nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai turėtų veiksmingai saugoti nuo UVB ir UVA spindulių. Todėl nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai turėtų teikti bent minimalią apsaugą nuo UVB ir UVA spinduliuotės. Didesnis apsaugos nuo saulės poveikio koeficientas (t. y. pirmiausia apsauga nuo UVB) turėtų apimti ir didesnę apsaugą nuo UVA. Todėl apsauga nuo UVA ir UVB spindulių turėtų būti susijusi. Mokslinės išvados rodo, kad galima išvengti tam tikro kenksmingo biologinio poveikio odai ir jį sumažinti, jeigu apsaugos koeficiento, nustatyto taikant pastovaus pigmento tamsėjimo metodą (t. y. pirmiausia tiriant UVA spindulius), ir koeficiento, nustatyto taikant apsaugos nuo saulės tyrimo metodą (t. y. pirmiausia tiriant UVB spindulius) santykis yra ne mažesnis kaip 1/3. Be to, kad apsauga būtų visapusiška, dermatologai rekomenduoja ne mažesnę kaip 370 nm kritinį bangų ilgį.
- (16) Kad būtų galima pakartoti ir palyginti rekomenduojamą mažiausią apsaugą nuo UVB spindulių, reikėtų taikyti *Tarptautinį apsaugos nuo saulės koeficiento bandymo metodą* (2006 m.), kurį 2006 m. atnaujino Europos, Japonijos, JAV ir Pietų Afrikos pramonės įmonės. Kad būtų galima įvertinti mažiausią apsaugą nuo UVA spindulių, reikėtų taikyti pastovaus pigmento tamsėjimo metodą, naudojamą Japonijos pramonėje ir kurį pakeitė Prancūzijos sveikatos agentūra *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps*, bei kritinio bangų ilgio bandymą. Šie bandymų metodai buvo pateikti Europos standartizacijos komitetui (CEN), kad būtų galima parengti europinius standartus šioje srityje ⁽¹⁾.
- (17) Nors šiuos bandymų metodus reikėtų taikyti kaip pamatinius metodus, pirmenybę derėtų teikti *in-vitro* bandymų metodams, duodantiems lygiaverčius rezultatus, kadangi *in-vivo* metodai kelia etikos problemų. Pramonės įmonės turėtų sparčiau kurti apsaugos nuo UVB ir UVA spindulių *in-vitro* bandymų metodus.
- (18) Teiginiai apie gaminius, apsaugančius nuo saulės poveikio, turėtų būti paprasti, prasmingi ir pagrįsti tapachiais kriterijais, kad vartotojas galėtų lyginti ir rinktis tinkamą produktą pagal konkrečią spindulių dozę ir odos tipą.
- (19) Ypač reikia vienodo teiginio apie apsaugą nuo UVA, kad vartotojui būtų lengviau pasirinkti apsaugą ir nuo UVB, ir nuo UVA spindulių.
- (20) Įvairiausi skaičiai etiketėse, nurodantys apsaugos nuo saulės koeficientą, yra nesuderinami su tikslu pateikti paprastus ir prasmingus teiginius. Apsaugos, kurią suteikia du vienas po kito einantys koeficiento skaičiai (ypač aukštesniame diapazone), skirtumas yra labai nežymus. Be to, nudegimo nuo saulės apsaugos padidėjimas yra tik tiesinis, t. y. gaminių, kurio apsaugos nuo saulės poveikio koeficientas 30, nuo nudegimo saugo tik dvigubai geriau negu gaminių, kurio apsaugos nuo saulės poveikio koeficientas 15. Tačiau nuo saulės poveikio apsaugantis gaminių, kurio koeficientas 15, sulaiko 93 % UVB spindulių, o gaminių, kurio koeficientas 30, sulaiko 97 % UVB spindulių. Pagaliau didesni kaip 50 apsaugos nuo saulės koeficientai nesuteikia žymiai didesnės apsaugos nuo UV spindulių. Todėl etiketėse nurodomų apsaugos nuo saulės koeficientų diapazoną galima susiaurinti, ir tai vartotojui nesumažins įvairaus stiprumo galimybių pasirinkimo.

⁽¹⁾ CEN suteiktas standartizacijos įgaliojimas ištirti nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių veiksmingumą, įgaliojimas M/389, 2006 m. liepos 12 d.

- (21) Etiketės, kuriose nurodyta viena iš keturių kategorijų („maža“, „vidutinė“, „aukšta“ ir „labai aukšta“), teikia paprastesnę ir daug prasmingesnę informaciją apie gaminius, apsaugančius nuo saulės poveikio, negu daugybė įvairiausių skaičių. Todėl kategorija etiketėse turėtų būti nurodyta taip pat aiškiai kaip ir apsaugos nuo saulės koeficientas.
- (22) Vartotojai turėtų būti informuojami apie pavojų, kurį kelia pernelyg didelė saulės spindulių dozė. Be to, vartotojai turėtų gauti reikalingą informaciją apie tinkamiausią nuo saulės poveikio apsaugantį gaminį, t. y. jo veiksmingumą atsižvelgiant į saulės spindulių dozę ir odos tipą,
- c) „UVB spinduliai“ – 290–320 nm spektro saulės spinduliai;
- d) „UVA spinduliai“ – 320–400 nm spektro saulės spinduliai;
- e) „kritinis bangos ilgis“ – tai bangos ilgis, kuriam esant, integruotos optinio tankio kreivės atkarpa, kurios pradžia 290 nm, yra lygi 90 % integruotos atkarpos nuo 290 nm iki 400 nm;
- f) „mažiausia eritemą sukianti dozė“ – energijos kiekis, sukiantis eritemą;
- g) „apsaugos nuo saulės poveikio koeficientas“ – mažiausios eritemą sukiančios dozės, tenkančios specialiu gaminiu nuo saulės poveikio apsaugotai odai, santykis su mažiausia eritemą sukiančia doze, tenkančia tai pačiai, bet neapsaugotai odai;
- h) „UVA apsaugos koeficientas“ – mažiausios UVA dozės, sukiančios specialiu gaminiu nuo saulės poveikio apsaugotos odos pastovaus pigmento tamsėjimą, santykis su mažiausia UVA doze, sukiančia mažiausią tos pačios, bet neapsaugotos odos patamsėjimą.

REKOMENDUOJA:

1 SKIRSNIS

REGULIAVIMO DALYKAS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1) Šioje rekomendacijoje pateikiami tokie nurodymai:

- a) 2 skirsnyje – apie Direktyvos 76/768/EEB 6 straipsnio 3 dalies taikymą tam tikroms gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, savybėms ir teiginiams dėl jų veiksmingumo;
- b) 3, 4 ir 5 skirsniuose – apie mažiausią nuo saulės poveikio apsaugančio gaminio veiksmingumą siekiant užtikrinti aukštą apsaugos nuo UVB ir UVA spindulių laipsnį ir apie paprastas ir aiškias nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių etiketes, kad vartotojui būtų lengviau pasirinkti tinkamą produktą.

2) Šioje rekomendacijoje taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:

- a) „nuo saulės poveikio apsaugantis gaminys“ – bet koks preparatas (pvz., kremai, aliejai, geliai, purškalai), skirtas sąlyčiui su žmogaus oda siekiant ją apsaugoti išimtinai arba iš dalies nuo UV spindulių juos absorbuojant, išskleidant arba atspindint;
- b) „teiginys“ – bet koks teiginys apie gaminio, apsaugančio nuo saulės poveikio, savybes, naudojamas ženklinant, pateikiant prekybai ir reklamuojant nuo saulės poveikio apsaugančius gaminius formuluočių, pavadinimų, prekių ženklų, paveikslėlių, vaizdinių ar kitų ženklų pavidalu;

2 SKIRSNIS

APSAUGA NUO UVA IR UVB SPINDULIŲ, TEIGINIAI, ATSARGUMO PRIEMONĖS, NAUDOJIMO NURODYMAI

- 3) 4–8 punktuose minimas savybes ir teiginius reikėtų apsvarstyti tam, kad būtų užtikrintas Direktyvos 76/768/EEB 6 straipsnio 3 dalies laikymasis.
- 4) Nuo saulės apsaugantys gaminiai turėtų saugoti ir nuo UVB, ir nuo UVA spindulių.
- 5) Nepatariama naudoti teiginių, kurie įteigtų tokias savybes:
- a) 100 % apsauga nuo UV spindulių (pvz., „visiškai nepraleidžia saulės spindulių“ arba „visiška apsauga“);
- b) gaminio visiškai nereikia jokiais aplinkybėmis pakartotinai tepti arba purkšti ant odos (pvz., „saugo visą dieną“).

- 6) Ant gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, turėtų būti pateiktas išspėjimas, kad jie neteikia 100 % apsaugos, ir nurodyta, kokių kitų atsargumo priemonių reikia laikytis. Išpėjimai gali būti tokie:
- „Saulėje nebūkite labai ilgai, net jeigu ir naudojate nuo saulės poveikio apsaugantį gaminį“;
 - „Saugokite kūdikius ir mažus vaikus nuo tiesioginių saulės spindulių“;
 - „Per didelė saulės spindulių dozė kelia rimtą grėsmę sveikatai“.
- 7) Ant gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, turėtų būti pateikti naudojimo nurodymai, kad būtų pasiektas deklaruojamas produkto veiksmingumas. Nurodymai gali būti tokie:
- „Gaminį tepkite arba purškite prieš išeidami į saulę“;
 - „Dažnai pakartotinai tepkite arba purškite apsaugai palaikyti, ypač suprakaitavus, paplaukiojus arba nusišluosčius rankšluosčiu“.
- 8) Ant gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, turėtų būti pateikti nurodymai, kokį gaminio kiekį reikia tepti arba purkšti ant odos, kad būtų užtikrintas deklaruojamas gaminio veiksmingumas. Reikiamą kiekį galima nurodyti, pavyzdžiui, pasitelkus piktogramą, paveikslėlį arba matavimo priemonę. Ant gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, turėtų būti pateiktas paaiškinimas apie riziką, kylančią dėl per mažo gaminio kiekio naudojimo, pvz., „Išspėjimas: naudojant mažesnę kiekį, smarkiai sumažės apsauga“.
- 9) Nuo saulės poveikio apsaugantys gaminiai turėtų teikti minimalią apsaugą nuo UVB ir UVA spindulių. Apsaugos laipsnis turėtų būti nustatytas taikant standartinius bandymų metodus, kurių rezultatus galima atkurti, ir atsižvelgiant į fotodegradaciją. Pirmenybę reikėtų teikti *in-vitro* bandymų metodams.
- 10) Mažiausias nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių apsaugos laipsnis turėtų būti toks:
- apsaugos nuo saulės koeficientas 6 nuo UVB spindulių, nustatytas taikant *Tarptautinį apsaugos nuo saulės koeficiento bandymo metodą (2006 m.)*, arba lygiavertis apsaugos laipsnis, nustatytas taikant bet kokį *in-vitro* metodą;
 - apsauga nuo UVA, kurios apsaugos koeficientas yra lygus 1/3 apsaugos nuo saulės koeficiento, nustatyto taikant *pastovaus pigmento tamsėjimo metodą*, kurį pakeitė Prancūzijos sveikatos agentūra *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps* arba lygiavertis apsaugos laipsnis, nustatytas taikant bet kokį *in-vitro* metodą;
 - kritinis 370 nm bangų ilgis, nustatytas taikant kritinio bangų ilgio bandymo metodą.

4 SKIRSNIS

PAPRASTI IR PRASMINGI TEIGINIAI APIE VEIKSMINGUMĄ

- 11) Teiginiai apie gaminius, apsaugančius nuo saulės poveikio, turėtų būti paprasti, nedviprasmiški, prasmingi ir pagrįsti standartiniais atkuriamais kriterijais.
- 12) Teiginiai apie apsaugą nuo UVB ir UVA spindulių galimi tik tada, jeigu apsauga prilygsta arba viršija 10 punkte nurodytą laipsnį.
- 13) Nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių veiksmingumas, nurodomas etiketėse, turėtų būti priskirtas tokioms kategorijoms: „mažas“, „vidutinis“, „aukštas“ ir „labai aukštas“. Kiekviena kategorija turėtų atitikti standartinį apsaugos laipsnį nuo UVB ir UVA spinduliuotės.
- 14) Etiketėse naudojamų skaičių, nurodančių apsaugos nuo saulės koeficientą, įvairovė turėtų būti apribota, kad būtų galima lengviau palyginti įvairius produktus nesumazinant pasirinkimo galimybių. Kiekvienai kategorijai ir atitinkamai etiketei rekomenduojami tokie apsaugos nuo saulės poveikio koeficientai:

Ženklavimo kategorija	Etiketėje nurodytas apsaugos nuo saulės poveikio koeficientas	Išmatuotas apsaugos nuo saulės koeficientas (išmatuotas pagal 3 skirsnio 10 dalies a punkte nurodytus kriterijus)	Rekomenduojamas mažiausias apsaugos nuo UVA spindulių koeficientas (išmatuotas pagal 3 skirsnio 10 dalies b punkte nurodytus kriterijus)	Rekomenduojamas mažiausias kritinis bangų ilgis (išmatuotas pagal 3 skirsnio 10 dalies c punkte nurodytus kriterijus)
„Maža apsauga“	„6“	6–9,9	1/3 etiketėje nurodyto apsaugos nuo saulės poveikio koeficiento	370 nm
	„10“	10–14,9		
„Vidutinė apsauga“	„15“	15–19,9		
	„20“	20–24,9		
	„25“	25–29,9		
„Didelė apsauga“	„30“	30–49,9		
	„50“	50–59,9		
„Labai didelė apsauga“	„50 +“	60 ≤		

- 15) Nuo saulės poveikio apsaugančių gaminių kategorija etiketėje turėtų būti nurodyta lygiai taip pat aiškiai kaip ir apsaugos nuo saulės koeficientas.

5 SKIRSNIS

INFORMACIJA VARTOTOJUI

- 16) Vartotojai turėtų būti informuojami apie pavojų, kurį kelia pernelyg didelė UV spinduliuotės dozė, ir apie gaminių, apsaugančių nuo saulės poveikio, kategoriją, skirtą tam tikrai saulės spindulių dozei ir tam tikram odos tipui. Tai galima pasiekti, pvz., pateikiant informaciją nacionalinėse tinklavietėse, bukletuose arba spaudoje.

6 SKIRSNIS

ADRESATAI

- 17) Ši rekomendacija skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 22 d.

Komisijos vardu
Günter VERHEUGEN
Pirmininko pavaduotojas